

LAPINKÄVIJÄ

LAPINKÄVIJÄ-LEHTI 40 V.

Nuukio 2013

Poluttakin perille
www.lapinkavijat.fi

HELSINGIN SEUDUN
LAPINKÄVIJÄT RY

1/2020

LAPINKAVIJA

Jäsenlehti 158 1/20

Ilmestyy neljä kertaa vuodessa:
helmikuun puolivälissä, toukokuun
puolivälissä, syyskuun alussa ja jou-
lukuun alussa

Vastaava toimittaja: *Soile Taskinen,*
tiedotustk(at)lapinkavijat.fi

Tiedotustoimikunta: *Reijo Blomberg,*
Raija Hentman, Raimo J. Kumpu,
Sakari Palo.

Taitto: *Sakari Palo*

Ilmoitukset:

1/1 sivu 200 €
1/2 sivua 110 €
1/4 sivua 60 €

Neljästä peräkkäin julkaistusta sa-
masta ilmoituksesta veloitetaan vain
kolmen hinta. Mediakortti osoittees-
sa, www.lapinkavijat.fi

Kansikuva: Nuuksio 21.2.2013
Sakari Palo

Aineisto: seuraavaan lehteen
19.4.2020 mennessä
lehti(at)lapinkavijat.fi

Painopaikka: Offset Lindström Oy,
Höyläämötie 3 A, 00380 Helsinki,
(09) 586 02550

Pankkiyhteys:

Nordea FI18 2142 1800 0138 42
Ei jäsenmaksuja tälle tilille.

Viitteet:

Karjakaivon käyttömaksut 1999
Välinevuokrat 123
Kukasmajan käyttömaksut 1025
Goados-kodan käyttömaksut 1038

Olemme Facebookissa

Helsingin Seudun Lapinkävijät

Olemme Instagramissa

[helsinginseudunlapinkavijat](https://www.instagram.com/helsinginseudunlapinkavijat)

www.lapinkavijat.fi

ISSN 0788 - 625X

Sisältö

3	Pääkirjoitus	29	Kirjareppu
4	Toiminta	30	Kyllä luonto opettaa
11	Loma	31	Saamenkielen maastotermejä
17	Ajankohtaista	35	Naalien mailla
19	Menneitä	39	Rinkan pohjalta
23	Kirjoituskilpailu	42	Yhdistystiedote
27	Tietoaivi		

PKIRJOITUS

Luet Lapinkävijän 40-vuotisjuhlalehteä. Lehtemme on aikamoinen saavutus, sitä on tehty suurella sydämellä ja varsinkin alkuaikoina tiukalla budjetilla. Sivumäärä kustannuksineen on aikoinaan herättänyt kiihkeääkin keskustelua. Painamisen lisäksi postitus maksaa. Postitusta on hoidettu kokonaan rahalla ja myöhemmin, rahan säästämiseksi, osoitteiden liimaaminen on hoidettu talkoilla. Postitusrinki tekee tärkeää työtä yhdistyksen eteen ja osaltaan mahdollistaa nykymuotoisen lehden ilmestymisen.

On hienoa, että kaikki lehtemme ovat luettavissa netissä. Milloin tahansa voi tutkailla mitä Lapinkävijät ovat touhunneet ja mikä on mieltä askarruttanut vuosikymmenten saatossa.

Kirjoittajille, kuvaajille ja taittajille suuri kiitos lehdestä sisältöineen! Ilman hyvää sisältöä lehteämme ei kannattaisi julkaista. Syksyllä järjestimme kirjoituskilpailun. Saimme mielenkiintoisia kirjoituksia. Kilpailun tulos julkaistaan tässä lehdessä. Jatkossakin yhdistyksemme aihealueeseen liittyviä kuvia ja kirjoituksia voi tarjota lehden tiedotustoimikunnan kautta.

Haluan näin juhlalehden myötä kiittää sekä aktiivisesti toimintaa järjestäviä, että toimintaan osallistuvia jäseniä. Haluan myös kannustaa niitä jäseniä, jotka eivät syystä tai toisesta ehdi osallistumaan toimintaan, jonain päivänä ehditte! Aktiiveille on kuitenkin mielenkiintoisempaa julkaista lehteä ja suunnitella toimintaa pienen porukan asemesta lähemmäs tuhannelle jäsenelle!

Toivon Lapinkävijöille ja lehdellemme paljon antoisia vuosia! Joukossamme tapaavat monenlaisia mukavia ihmisiä ja vältät nykyaikana uhkaavan omaan kuplaan eristäytymisen!

Markus Pyhälä

HELMIKUU

HELMIKUU

HELMIKUU

HELMIKUU

To 13.2.2020 klo 18–20 Yleisötilaisuus: Musta pilvi mullottaa - savenharmaa sataa? Keskustakirjasto Oodi, Helsinki
Majansali, 1. krs. Tilaisuus on kaikille avoin ja maksuton.
Katso, Lapinkävijä 4/2019

La 22.2. klo 10–16 Puunvetotalkoot ja sauna Karjakaivolla
Vedetään ahkioilla puita lähemmäs majoja olettaen, että maassa on lumipeite, tehdään pilkkeitä. Mukaan eväitä, osallistujille tarjotaan lämmintä soppaa ja kahvit. Naisille ja miehille omat saunavuorot.

Jukka Severinkangas, 040 5720696.

MAALISKUU

MAALISKUU

MAALISKUU

MAALISKUU

Su 1.3. klo 10 Talvilinturetki Vanhankaupunginlahdelle
Talvellakin Vanhankaupunginlahti on kiinnostava lintukohde ja mitä upein luontoympäristö. Kivinokasta Arabianrantaan kierrettävällä reitillä luonto tarjoaa vanhaa metsää, rantaruovikoita, komeita tervaleppämetsiä, lehtoja ja peltoaukeita. Tavallisten talvehtivien lajien, kuten tiaisten, harakoiden ja varisten lisäksi järviruo'on röyhyn nokassa saattaa kiikkua viiksitimali ja jollain ruokinnalla voi näkyä vaikkapa pähkinänakkeli. Pääkaupunkiseudun merkittävimpiin kuuluva luontoalue voi tutkijansa yllättää.

Retki alkaa Herttoniemen metroasemalta R-kioskin vierestä ja päättyy Arabianrantaan. Reittivalinnasta riippuen kilometrejä kertyy kymmenkunta. Matkan varrella retkeltä voi poistua useammassakin kohdassa, muun muassa Viikissä, joka on bussin 550 reitin varrella. Retkelle on syytä varustautua lämpimin, säänmukaisin vaatein ja kunnon eväin. Mukaan kiikarit eikä lintukirjakaan olisi pahitteeksi, jos sellaisen omistaa.

Ilmoittautumiset retken vetäjälle *Ari 'Juissi' Saariselle*, puh. 0400 620 595 tai arijuissi54(at)luukku.com viimeistään perjantaina 28.2.

Ke 4.3. klo 18–20 Kevätkokous ja kerhoilta: Dovre fjellin tuntureilla

Pasilan kirjasto, II kerroksen auditorio, Rautatieläisenkatu 8, sisäänkäynti Kellosilta 9:stä

Kevätkokouksessa käydään läpi sääntömääräiset asiat: vuoden 2019 toimintakertomus, tilinpäätös ja toiminnantarkastuskertomus sekä myönnetään vastuuvapaus hallitukselle.

Kokouksen jälkeen Raija Hentman kuljettaa kuulijat sanoin ja kuvin Norjan tuntureille. Dovrefjell-Sunndalsfjellan kansallispuisto sijaitsee Suomeen nähden noin Porin ja Vaasan puolivälin tietämillä. Luonto tarjoaa syviä ja kasvillisuudeltaan reheviä jokilaaksoja sekä karuja tunturiylänköjä, joiden komeimpana komistuksena kohoaa Snøhettan monilakinen tunturimassiivi jäätiköineen. Esitys tutustuttaa myös karjamajakulttuuriin, norjalaisiin tupiin ja tunturikasveihin.

Vastuuhenkilö *Taina Tervahartiala*, 050 554 4432.

RAIJA HENTMAN

Dovre fjell–Sunndalsfjellan kansallispuisto, Snøhetta.

La 7.3. klo 10–16 Puunvetotalkoot ja sauna

Vedetään ahkioilla puita tontin rajoilta, jollei voida vetää, kannetaan. Voit myös tulla tekemään avannon, kantamaan puita ja vettä tai pitämään ylämajan lämpimänä. Naisille ja miehille omat saunavuorot.

Ari Saarinen, 0400 620 595.

Ti 17.3. klo 18–20 Rinkan säädöt kuntoon

Kampin palvelukeskus, Salomonkatu 21 B, Fade-Sali:
HUOMAA MUUTTUNUT PÄIVÄ

Vain oikein valittu, säädetty ja pakattu rinka on mukava kantaa. Tällä kurssilla perehdytään anatomisten rinkkojen moninlaisiin säätöihin ja siihen mihin ne vaikuttavat. Oikea tapa pakata tavarat rinkkaan lisää kantomukavuutta ja helpottaa tavaroiden löytymistä. Kouluttajina toimivat Antti Karrus ja maajohtaja Jouni Rajala Fenix Outdoorista.

Tilaisuus on maksuton. Ilmoittautumiset *Raija Hentmanille* ensisijaisesti sähköpostitse [raija.hentman\(at\)lapinkavijat.fi](mailto:raija.hentman@lapinkavijat.fi), ja jollei se ole mahdollista, tekstarina numeroon 0400 380 606.

La 21.3. klo 12–16 Sauna

Karjakaivon saunan löylyt kutsuvat taas. Naiset kylpevät klo 12–14 ja miehet 14–16. Ylämaja pidetään lämpimänä saunojille ja muuten vain ulkoileville, eväät mukaan. Varustaudu pyyhkeellä, istuinalustoilla saunan lauteille ja jalkojen alle ulkona, avantokengillä tai -sukilla. Tavalliset villasukatkin kelpaavat, ja pipo pitää pään lämpimänä. *Kaisa Peuramäki*, 050 353 7637.

HUHTIKUU

HUHTIKUU

HUHTIKUU

HUHTIKUU

To 23.4. klo 17.30–20.00 ja su 26.4. Retkisuunnistuskurssi

Teoriailta Rikhardinkadun kirjasto, Rikhardinkatu 3, I kerros
Tuure-sali

Kurssilla paneudutaan erityisesti maaston ja kartan tietojen yhdistämiseen ja tulkitsemiseen sekä kompassin käyttöön. Teoriailta (23.4.) ennen on syytä tehdä annetut ennakkotehtävät, jotta illasta saa mahdollisimman paljon irti. Tarvitset teoriaillan kompassin ja muistiinpanovälineet.

Teoriaillan opit siirretään käytännön taidoiksi sunnuntain kokopäiväretkellä, jonka paikka ja aika ilmoitetaan kurssin osanottajille torstaina teoriaillassa. Tarvittavat kartat jaetaan muun materiaalin kanssa teoriaillana. Teoriaillan opettajat ovat *Raija Hentman* ja *Risto Heinänen*. Retkipäivänä on useampia ohjaajia.

Ilmoittautumiset *Aira Häkkiselle* ensisijaisesti sähköpostitse [aira.hakkinen\(at\)gmail.com](mailto:aira.hakkinen(at)gmail.com) ja jollei sähköpostia ole, tekstiviestinä numeroon 0400 594 766 viimeistään ma 20.4.

La 25.4. Sauna.

Klo 12–14 naiset, klo 14–16 miehet.

Vuosisikymmenien ajan aktiiviset jäsenet ovat pitäneet Karjakaiwon rakennukset ja ympäristön kunnossa talkoovoimin. Ajan kuluessa tämä joukko on ikääntynyt ja väsynyt; nyt on tilaa tulla mukaan talkotoimintaan. Tarvitaan saunanlämmittäjiä, vedenkantajia, avannontekijöitä. Karjakaivolla käydessä voit aina tarttua kirveeseen ja pilkkoa polttopuita varastoon.

Ilmoittaudu talkoovastaavaksi: [karjakaivo\(at\)lapinkavijat.fi](mailto:karjakaivo(at)lapinkavijat.fi), *Ari Saarinen*, 0400 620 595 tai [talkootk\(at\)lapinkavijat.fi](mailto:talkootk(at)lapinkavijat.fi), *Kaisa Peuramäki*, 050 353 7637.

TOUKOKUU

TOUKOKUU

TOUKOKUU

TOUKOKUU

La 9.5. klo 10–12 Siivoustalkoot ja sauna avajaisten jälkeen iltapäivällä

Aikaisin aamulla kannetaan vedet ja laitetaan tuli padan alle. Lauteet ja rutilät kannetaan ulos, sauna ja pesuhuone pestään. Ylämajan patjat ja tekstiilit tampataan ja maja siivotaan, ikkunat pestään.

Samalla reissulla voi osallistua avajaisiin, ja iltapäivällä saunotaan. Alamajan takkatupa on edelleen kiinni.

Kaisa Peuramäki, 050 353 7637.

La 9.5. klo 13.00 Kesäkauden avajaiset Karjakaivolla

Kun kevätsiivous on saatu päätökseen, voi kesäkausi alkaa juhlavasti lipunnostoin. Nälkäisille talkoo- ja juhlavieraille on tarjolla lohisoppaa ja pullakahvit. Lisäksi alamajan sauna tarjoaa makoisat löylyt ja lammen vesi oivan tilaisuuden talviturkin pois heittämiseen. Jotta tiedetään kuoria tarpeeksi perunoi-ta soppaan, niin **ilmoitathan tulostasi** viimeistään 4.5.

Marja Luhtalalle, puh. 045 264 3901, [luhtalamarja\(at\)gmail.com](mailto:luhtalamarja(at)gmail.com). Muistathan ottaa omat ruokailuvälineet.

Puuvajan pintakäsittely

Vaja on melkein valmis puiden säilytykseen. Pintakäsittelyt pesu ja suojaus tehdään, kun pinnat ovat kuivuneet ja ilman-kosteus sopiva. *Sulo Laakso*, 0400 111 322.

Ti 12.5. Linturetki Laajalahdelle klo 20.30–22.30

Laajalahden luonnonsuojelualue Espoon ja Helsingin rajalla on nykyisin pääkaupunkiseudun merkittävimpiä lintuvesiä. 1950-luvulta lähtien Iso-Huopalahden kaatopaikka ja Talin vedenpuhdistamo pilasivat lahtea jätevesillään ja Otaniemen Teknillisen korkeakoulun rakentamiseen otettiin tilaa meren puolelta. Nykyisin Laajalahden vedenlaatu on huomattavasti parantunut ja rantaruovikoiden laiduntaminen on avannut maisemaa. Maaliskuulta lokakuulle kiikaroitavaa riittää Elfvikin ja Maarin lintutorneissa sekä lahtea kiertävältä pitkospuureitiltä.

Retken lähtöpaikka on luontotalo Villa Elfvikin edessä, osoite Elfvikintie 4, Espoo. Lähin bussipysäkki (linjat 550 ja 555) on Kehä I:n varrella, josta on kilometrin kävely luontotalolle. Retki päättyy Otaniemeen, josta pääsee jatkamaan eri busseilla ja metrolla.

Ilmoittautumiset retken vetäjälle *Ari 'Juissi' Saariselle*, puh. 0400 620 595 tai arijussi54(at)luukku.com viimeistään sunnuntaina 10.5. Säänmukainen vaatetus sekä kiikarit ja lintukirja mukaan, jos sellaiset omistat.

La 16.5. klo 14–16 Riippumatokurssi Karjakaivolla

Riippumatossa yöpymisestä on tullut tavattoman suosittua. Jotta yöpymisestä tulisi mukava kokemus, lajista olisi hyvä tietää muutamia asioita, kuten miten suojautua sateelta, hyttysiltä ja kylmältä, miten saa parhaan nukkuma-asennon, miten erilaiset riippukeinut eroavat toisistaan ja millaisia niksejä on ripustamiseen. Näistä asioita kurssilla kertoo 'riippumatto-mies' *Ari Grönlund*. Maksuton kurssi on avoin kaikille ja myös osa Nuku yö ulkona -tapahtuman ohjelmaa.

Vain riippumatokurssille osallistujat **ilmoittautuvat** *Joanna Kurjelle*, joanna.kurki(at)gmail.com tai puh. 040 572 7508 viimeistään 14.5. Kurssille ilmoittautuneet opastetaan Karjakaivolle Suomen luontokeskus Haltialta. Kokoontuminen klo 13.00 luontokeskuksen pääoven edessä.

La-su 16.–17.5. Nuku yö ulkona-tapahtuma Karjakaivolla
Tänä viikonloppuna nautitaan Nnuksion keväästä, sen linnunlaulusta ja yön valoisuudesta. Tätä helpommaksi ei retkeilyn aloittaminen tule. Karjakaivon majojen läheisyyteen nousee telttakylä, josta voit varata joko itsellesi nukkumapaikan tai kaverisi kanssa koko teltan. Telttapaikkoja on rajoitetusti.

Makuupussit, alustat, keittimet, muut varusteet ja ruoat osanottajat tuovat itse. Ilmoittautuneille annetaan varusteluetteloa pakkaamista helpottamaan sekä vinkkejä siitä, mistä puuttuvia varusteita voi vuokrata tai lainata. Varusteiden puute ei ole este osallistumiselle.

Ohjelmassa on riippumattokurssi (avoin myös muille kuin tapahtuman osanottajille), saunomista, lätynpaistoa, tietoisuutta ja retkeilyä, tutustumista Eräkärriyn ja patikointia lähimaisemissa. Sunnuntaina yöpyjille tarjotaan aamupuuroa, kahvia ja teetä.

Ilmoittautumiset viimeistään 11.5. lomakkeella, joka löytyy huhtikuun puolivälissä osoitteesta lapinkavijat.fi > Tapahtumat. Lisätietoja antaa *Marina Koskelainen*, [ohjelmatk\(at\)lapinkavijat.fi](mailto:ohjelmatk(at)lapinkavijat.fi), puh. 0400 291 55.

Pe 22.–24.5. Viikonloppuvaellus Kytäjä-Usmi Ulkoilualueelle

Kokoonnumme Usmijärven kaakkoiskulmassa olevalle uima-alueen parkkipaikalle, Usminjärventie 206 perjantaina 22.5. klo 18.00 mennessä. Paikalle löytää kun valtatie 130 ajaa pohjoiseen ja ohittaa Kytäjän ison huoltoaseman vasemmalla niin seuraavasta vasemmalle jossa lukee Hyypäräntie ja Hevos-sairaala. Tätä tietä ajetaan 3,5km.

Moottoritietä tullessa noustaan pois Kytäjän liittymän kohdalla ja siirrytään vt. 130 ja ajetaan pohjoiseen, seuraavaksi käännytään vasemmalla olevalle Hyypäräntielle. Jos autosasi mahdollisesti on tilaa, kerro se ilmoittautuessasi, tai jos tarvitset kyytiä perille, kerro tilanteesi. On myös mahdollista hakea Hyvinkään linja-auto tai rautatieasemalta ja palauttaa sinne.

Perjantaina kokoontumisen jälkeen matka jatkuu kävellen kohti Kaksoislampia jotka ovat noin 3 km päässä pohjoisen suunnassa. Siellä on tulipaikka, laavu, wc ja telttapaikat.

Lauantaina matka jatkuu Kiiskilammen sivuitse Suolijärven itäpuolelle leiripaikalle jossa myös edellä mainitut mukavuudet. Matkalla pidämme kunnon ruokatauon.

Sunnuntaina lähdemme Kolmiperslammin ja Iso-Haiskarin välistä kohti Usminjärveä ja parkkipaikkaa. Kävelymatkaa tulee viikonlopulle yht. noin 15 km.

Mukaan tarvitetset viikonlopun retkivarusteet: telta, keitin, makuupussi ja ruokaa, sekä sään mukaiset vaatteet. Myös pari litraa juomavettä rinkkaan, ruokaveden keitämme järvestä.

Tiedustelut ja ilmoittautuminen mielellään 15.5. mennessä.

Jorma Nurmi, 0407669093, jorma.nurmi50(at)gmail.com
Taina Ronkainen, 0408018140, taronka(at)gmail.com.

Ulkoilualueen retkikarttaan löytyy netistä, https://www.hyvinkaa.fi/globalassets/liikenne-ja-kartat/teemakartat/teemakartat-pdf/kytaja-usmi_retkeilykartta.pdf.

TULEVIA

Su 26.7. Päiväretki Pentalaan

Pentalan saarella Espoon Suvisaaristossa on kokoa 130 hehtaaria, joista vajaa puolet on luonnonsuojelualuetta. Saaren luonto on erittäin monimuotoista, onhan saari ollut asuttu 1700-luvun puolivälistä ja saarella on erilaisia arvokkaita luontoympäristöjä. Nyholmin kalastajasuku asui saarella torppareina 1850-luvulta lähtien. He saivat lisätuloja mm. kesävieraiden majoittamisesta.

Nyholmien tilan rakennukset muodostavat saaristomuseon, johon tutustumme mm. opastetulla kierroksella. Sen lisäksi kierrämme saaren luontopolun ja tutkimme järven ympäristöä. Tarkemmat tiedot Lapinkävijässä 2/2020.

Pe 7.–su 9.8.2019 Saaristoretki Turun saaristoon

Viikonlopun aikana tutustumme Turun saariston pieneen rengasreittiin. Perjantaina tutkimme Paraisten historiaa ja saavumme illaksi Nauvoon. Lauantaina risteilemme Seilin saarelle ja sieltä edelleen Rymättylään savusaunomaan ja nauttimaan saaristolaispöydän antimista.

Sunnuntaina jatkamme Naantalin vanhaan kaupunkiin ja il-

laksi Helsinkiin. Retken hinta on 350–400€ sisältäen tilausbussin, kaksi yöpymistä (2 hh), kaksi aamiaista, kaksi lounasta, illallisen perjantaina, lauttamaksut.

Ennakkomaksu (100€) maksetaan 20.5. mennessä. Loppusumma, joka tarkentuu myöhemmin, maksetaan 15.6. mennessä. Maksuohjeet lähetetään ilmoittautuneille erikseen.

Ilmoittautumiset 10.5. mennessä: *Juha Karsikas*, 040 548 1250, juha.karsikas(at)icloud.com.

SAKARI PALO

LOMA

Pyhätunturi

Kukasjärven vapaalaskuviikonloppu 27.2.–1.3.

Kukasjärven maisemissa liikutaan ja lasketaan umpihangessa. Retki soveltuu kaikille vapaalaskusta kiinnostuneille. Laskemme ainakin lähirinteellä Pikku Kukasvaaran harvahkossa mäntyvaltaisessa metsässä. Muut laskukohteet valitsemme sään, lumiolosuhteiden ja kiinnostuksen mukaan.

Rinteet nousevat omin voimin, joko nousukarvojen tai lumikenkien tarjotessa pidon. Alas voi tulla suksilla tai lumilaudalla. Lumiturvallisuusvarusteita tarvitaan avotunturissa. Jos sinulla ei ole kaikkia tarvittavia varusteita, niin retken vetäjältä tai vaikkapa kuinoma.com -palvelusta voi kysellä puuttuvia lainaksi.

Yövyimme Kukasmajassa ja sauna lämpenee joka ilta. Yöpymiseen tarvitaan vähintään (retki)lakana tai makuupussi. Aamiaisen ja päivällisen teemme yhdessä ja päivällä nautimme retkievää.

Lähtö yöjunalla Helsingistä 26.2. klo 20.35. Juna saapuu Kolariin 10.48. Paluu 1.3. Rovaniemeltä klo 21 lähtevällä yöjunalla, saapumisaika Helsinkiin 2.3. klo 9.14. **Ilmoittautumiset** ja lisätietoja 9.2. mennessä *Markus Pyhälälle*, markus.pyhala(at)lapinkavijat.fi tai 040 419 0967.

Talvihuoltoviikko 21.–28.3.

Isännät ovat Kukasjärvellä huoltohommissa. Majaan mahtuu kymmenen talvesta nauttivaa ulkoilijaa, jäseniä ja heidän vieraitaan. Huoltoviikolla talvi on yleensä parhaimmillaan! Isännät ja kokeneemmat vieraat neuvovat tarpeen mukaan ensikertalaisia tai muuten tiedonjanoisia. Retkiseuraakin voi löytyä. Sauna lämpenee joka ilta.

Ilmoittautumiset, lisätiedot ja aikatauluneuvot: *Markus Pyhälä*, markus.pyhala(at)gmail.com, 040 419 0967. Majoitus on maksullinen.

Ylläksen hiihtoviikko Äkäslompolossa 27.3–4.4.

Ylläksen maisemat kutsuvat jälleen perinteisen ja vapaan hiihtotyylin harrastajia kiertämään ylväitä tuntureita. Majoituspaikat ovat Tikkinen ja Joensuu, niistä on varattu noin 40 paikkaa hiihtäjille. Huoneet ovat pääosin 2h, osa 3h huoneita ja osa parvipaikkoja.

Matkan hinta on n. 430 €, sis. matkat ja majoituksen. Matkan ennakkomaksu maksetaan tammikuussa ja loppuerä helmikuussa. Matkat tehdään junalla makuupaikoin H:ki–Kolari–H:ki. Tilausbussilla Kolari–Äkäslompolo–Kolari. Junan aikataulu on seuraava: pe 27.3. H:ki–Kolari klo 20.28–10.48 ja la 4.4. Kolari–H:ki 18.10–08.35.

Majoitustilojen keittiössä on hella, mikro, kahvinkeitin, vedenkeitin ja jääkaappi. Ruuat voi valmistaa tai lämmitellä majapaikassa sekä kylmää tarvitsevatjuomat ja ruuan voi säilyttää jääkaapissa. Keittiössä on perusastiat majoituskapasiteetin mukaan. Jounin kappakeskukseen on n. 20 min kävelymatka. Äkäslompolossa on useita hyviä ruokailupaikkoja. Lähimpänä on Ylläshumina. Ylläshuminan tajous v. 2020 on seuraava. Aamiainen ja päivällinen 7 vrk 363 €, aamiainen 121 € ja päivällinen 254 €. Lapset alle 13 v. puoleen hintaan. Ylläshuminan tarjous toteutuu kun 15 henkilöä ottaa paketin. Reippaita perinteisen tyylin rauhallista ryhmää vetää Jorma ja ripeitä vapaan tyylin hiihtäjiä vetää latu-ura.

Ilmoittautuminen ja tiedustelut: *Jorma Nurmi*, 040 766 9093, jorma.nurmi50(at)gmail.com helmikuun loppuun mennessä.

Hiihtovaellus Pältsalle 4.–12.4.2020

Ruotsin ja Norjan suurtunturit jurottavat käsivarren mitan päässä Kilpisjärveltä ja niiden ääriviivat tervehtivät kaikkia matkalaisia, jotka laskeutuvat maantietä kohti Ala-Kilpisjärveä. Kevättalven leppoisa ahkiovaellus suuntaa Kilpisjärveltä reittiä Retkeilykeskus – Kuohkimajärvi – Gappohytta – Pältsastugan – Pältsan laakso – Gappohytta – Kuohkimajärvi – Retkeilykeskus.

Päivämatkat vaihtelevat 11 ja 14 karttakilometrin välillä.

Lähtiessä ja palatessa yövytään Kilpisjärven retkeilykeskuksessa. Matkan varrella yövytään tuvissa, Pältsalla vietetään tupaöiden välissä yksi telttayö Pältsan ja Moskogaisen välisessä laaksossa. Siis helppo tapa tutustua talvivaellukseen ja saada kokemusta myös talvitelttailusta. Lapinkävijöillä on vuokrattavia ahkioita. Ennakkopalaverissa su 8.3. käydään läpi varustautumista ja muita yksityiskohtia vaelluksesta.

Matkan hinta on 315–208 euroa osanottajamäärästä riippuen. Hintaan sisältyvät kaksi yöpymistä, kaksi saunaa sekä kaksi aamupalaa ja kaksi päivällistä Kilpisjärven retkeilykeskuksessa, petipaikka Kuohkimajärven varaustuvassa, yhteinen juhla-ateria vaelluksen aikana sekä opastus. Norjan ja Ruotsin tupamaksut kukin suorittaa itse. VR:n ryhmämatkojen varausehdot ovat niin huonot, ettei ryhmälippua kannata ottaa näin pienelle porukalle. Oma matka pohjoiseen kannattaa hankkia mahdollisimman aikaisin, sillä pääsiäisen aika on erittäin varattu. Ryhmä kokoontuu Kilpisjärvellä lauantaina 4.4. ja paluumatkalle lähdetään pääsiäissunnuntaina 12.4.

Ilmoittautumiset: tiedustele vieläkö vaellukselle mahtuu *Raija Hentmanilta* mieluiten sähköpostitse [raija.hentman\(at\)nic.fi](mailto:raija.hentman(at)nic.fi) tai jos sähköpostia ei ole, tekstiviestillä numeroon 0400 380 606. Raijalta voi kysellä lisätietoja.

RAIJA HENTMAN

Pältsan–Moskugáissin välisen laakson maisemat ovat komeat. Siellä vietetään telttayö Lapinkävijöiden hiihtoaelluksella.

Kukasjärven kesähuoltoviikko 2020

6.-13.6. Isännät ovat Kukasjärvellä huoltohommissa ja kesä luultavasti hyvällä alulla. Huoltoviikko on oiva aika vieraillla Lapin tukikohdallamme. Isännät neuvovat tarpeen ja kykyjensä mukaan ensikertalaisia ja tiedonjanoisia. Retkiseuraakin voi löytyä. Majaan mahtuu kymmenen yöpyjää ja sauna lämpee joka ilta. Hyttysistä ei ole juurikaan haittaa pihapiirissä.

Ilmoittautumiset, lisätiedot ja aikatauluneuvot: markus.pyhala(at)gmail.com, 040 41 90 967. Majoitus on maksullinen.

Retkiviikko Saariselällä la 27.6.–la 4.7.

Viikon aikana tutustumme Saariselän ympäristöön: Kaunispää, Lutto, Iisakkipää, Laanila, Rumakuru... Koska aurinko ei laske vuorokauden aikana, teemme retkiä myös yöllä. Patikkaretkien lisäksi tutustumme myös Kiilopään savusaunaan ja Inarissa käymme saamelaismuseo Siidassa sekä Inarinjärven risteilyllä. Retken hinta on n. 200 €. Ennakkomaksu (50 €) maksetaan 30.4. mennessä. Loppusumma, joka tarkentuu myöhemmin, maksetaan 31.5. mennessä. Maksuohjeet lähetetään ilmoittautuneille erikseen. Hinta sisältää majoituksen tasokkaissa mökeissä, retkiopastukset ja paikalliskuljetukset. Kuljetukset Saariselälle ja sieltä pois jokainen hoitaa itse.

Ilmoittautumiset 20.4. mennessä: *Juha Karsikas* 040 548 1250, juha.karsikas(at)icloud.com

Retkeilyllinen Lapin talkooviikko 2020

1.-8.8. Pidetään talkoot Kukasjärvellä. Yhdistys järjestää edestakaisen kimp-pakyydin Äkäslompolosta. Aikataulut selviävät myöhemmin.

Talkoissa paikat siivotaan sisällä ja laitetaan kuntoon ulkona. Kaikille riittää mielenkiintoista tekemistä. Pari retkeäkin on tarkoitus tehdä. Hyttysistä ei ole juurikaan ollut haittaa. Kimppekyydin lisäksi yhdistys tarjoaa majoituksen, aamupuuron ja kahvit sekä kahvit lounaalla.

Ilmoittautumiset, lisätiedot ja aikataulutiedot: *Markus Pyhälä*, markus.pyhala(at)gmail.com, 040 41 90 967.

Ruskavaellus Kiilopään maisemissa pe 4.9.–su 13.9.

Lähdemme maastoon Kiilopäältä ja päätämme vaelluksen Tievatuvulle. Matkan varrella löydämme mm. Luulammit, Taajosnogan, Lankopään, Taimenlammen, Suomujoen, Lankojärven ja Raututunturit. Yhdessä yöpymispaikassa vietämme kaksi yötä, jolloin välipäivänä voi levätä leirissä tai osallistua päiväretkelle kevyemmällä kantamuksella.

Retken vetäjinä toimivat *Juha Karsikas* ja *Jorma Nurmi*.

Juna lähtee Helsingistä Rovaniemelle perjantaina 4.9. illalla. Sieltä jatkamme bussilla vaelluksen lähtöpisteeseen. Takaisin Helsingissä olemme sunnuntaina 13.9. aamulla.

Retken hinta on n. 350 € sisältäen juna- ja bussimatkat, yöpymisen vaelluksen jälkeen (sauna, illallinen, aamiainen) ja oppaiden palvelut. Ennakkomaksu (100 €) maksetaan 20.5. mennessä. Loppusumma, joka tarkentuu myöhemmin, maksetaan 15.6. mennessä. Maksuohjeet lähetetään ilmoittautuneille erikseen. Retkelle otetaan mukaan 18 vaeltajaa.

Ilmoittautumiset 20.5. mennessä: *Juha Karsikas* 040 548 1250, [juha.karsikas\(at\)icloud.com](mailto:juha.karsikas(at)icloud.com).

Kukasjärvelle maaliskuun lopussa

Kukasjärven isännät lähtevät talvihuoltoviikolle 21.3. täydentämään puuvastoa, luomaan lumia katoilta ja muuta puuhaamaan. Sillä viikolla tupaan mahtuu monta muutakin talvesta nautiskelijaa. Minä lähden sinne keskiviikkona 25.3. lähtevällä Kolarin junalla ja viivyn seuraavan viikon loppupuolelle, sillä jatkan Kukasjärveltä suoraan Kilpisjärvelle, niin että olen Kilpisjärvellä viimeistään lauantaina 4.4.

Sekaan siis sopii sekä isäntien huoltoviikolla että seuraavalla viikolla, jos tulee mieluummin kun paikalla on muitakin. Ota yhteyttä, jos innostut (0400 380 606 tai [raija.hentman\(at\)nic.fi](mailto:raija.hentman(at)nic.fi)).

RAIJA HENTMAN

Aakenus-tunturi Kukasjärven takana marraskuussa 2019

MATKOJEN PERUUTUSEHDOT

Ennakkomaksu on n. 25 % matkan arvioidusta hinnasta

- Viimeistään 35 vrk ennen matkan alkua, veloitetaan toimistokuluina 20 € / hlö
- Myöhemmin kuin 35 vrk, mutta viimeistään 14 vrk ennen lähtöä, veloitetaan ennakkomaksu.
- Myöhemmin kuin 14 vrk, mutta viimeistään 48 tuntia ennen matkan alkua, veloitetaan 50% matkan hinnasta.
- Myöhemmin kuin 48 tuntia ennen lähtöä, on matkanjärjestäjällä oikeus pittää koko matkan hinta.

Jos tilaajalla on sairauden tai muun yleisten valmismatkaehtojen mukaisen pakottavan syyn perusteella oikeus peruuttaa matka, on HSL:llä oikeus periä kohtuullinen korvaus matkasta yhdistykselle jo muodostuneista kustannuksista, kuten ennakkoon maksetuista palveluista, joista HSL ei saa maksun palautusta (esim. matkaliput, majoituspalvelut, myös osuudet yhteisistä tilausajoista ja majoituksista). Äkillinen matkalle lähdön este on todistettava lääkärintodistuksella tai muulla luotettavalla kirjallisella selvityksellä.

Kehotamme matkustajaa ottamaan matkavakuutuksen, johon sisältyy peruutusturvavakuutus

Helsingin Seudun Lapinkävijöillä on osanottajien vähyyden tai muun ennaltaarvaamattoman syyn johdosta oikeus peruuttaa lomatilaisuus 14 vrk ennen ilmoitetun tilaisuuden alkamispäivää olematta velvollinen korvauksiin. Järjestäjän peruuttaessa tilaisuuden osanottomaksu palautetaan kokonaisuudessaan.

Kilometrikorvaus

Kun Lapinkävijöiden retkikohde on kauempana ja matkaan lähdetään kimp-pakyydein, kyydin antaja ja kyydin saaja voivat käyttää seuraavaa laskutapaa korvauksen määrittelyyn: kilometrit kertaa 0,25 euroa jaettuna autossa oljoiden määrällä kuljettaja mukaan lukien.

Ajankohtaista

Tällä palstalla kerrotaan Helsingin Seudun Lapinkävijöiden hallituksen päätöksistä ja muista jäsenistöä koskevistä ajankohtaisista asioista.

Hallituksen kuulumisia

Kuten jo viime lehdessä kerrottiin, syyskokouksessa Helsingin Seudun Lapinkävijöiden puheenjohtajaksi valittiin uudelleen *Markus Pyhälä*. Hallituksen vuoden ensimmäisessä kokouksessa vapupuheenjohtajaksi valittiin edelleen *Raija Hentman* ja sihteeriksi *Sirkka Leppänen*. Toimihenkilöt ja toimikuntien jäsenet on lueteltu sivulla 42 alkavassa Yhdistystiedotteessa.

Toimikuntien tapahtumavastaavien tulee huomioda, että kaikki yhdistykselle tulevat laskut pitää lähettää osoitteeseen

Helsingin Seudun Lapinkävijät ry.
Hellin Saarelainen
c/o Tilikirjaamo Oy
Paimenenkatu 16 C
01360 Vantaa

Karjakaivon nykykäytäntö

Kerrataanpa vielä, miten Karjakaivol-la nykyisin toimitaan.

Alamajan takkatupa on lukossa ja poissa käytöstä, kunnes ludeongelma on lopullisesti poissa päiväjärjestyksestä.

Saunaa voi käyttää, mutta siellä ei saa yöpyä eikä sinne saa viedä kasseja tai reppuja eikä muita tekstiileitä

kuin pyllynalus, jonka käyttöä toivotaan.

Alamajan kuisti toimii pukuhuoneena. Näkö- ja tuulisuojaksi ripustetaan eteisen komerossa oleva pressu, jolle on kiinnityspaikat kuistilla ja kiinnitysohjeet saunan pesuhuoneen ovesa. Pressu palautetaan saunomisen jälkeen komeroon.

Pukeutuminen kuistilla on miellyttävämpää, kun ottaa mukaan kaksi pientä istuinalustaa: toisen jalkojen alle ja toisen penkille.

Yhdistyksen järjestämistä saunavuoroista arkipäivien saunaillat ovat sekasaunoja. Viikonlopun saunoissa on erilliset vuorot naisille ja miehille, ja ylämaja lämmitetään, jotta vuoroa olisi mukavampi odottaa.

Karjakaivon ylämajassa saa yöpyä eikä sieltä ole löytynyt luteita. Maksut löydät yhdistystiedotteesta.

Karjakaivon avaimet

Tämän vuoden alusta lähtien Karjakaivon avainasioista on vastannut *Taina Tervahartiala*.

Karjakaivon avainten haltija: Jos haluat puomin uuden avaimen, etkä ole sitä vielä saanut, ilmoita siitä *Taina Tervahartialalle*

sähköpostilla karjakaivo(at)lapinkavijat.fi tai tekstiviestillä 050 554 4432 ja laita mukaan nimesi ja osoitteesi. Jos et tarvitse puomin avainta, ilmoita se Tainalle, ellet ole vielä

vastannut sihteerin viime lokakuussa tekemään kyselyyn. Puomin vanhat Abloy-avaimet saa hävittää. Majojen ura-avain toimii edelleen. Avaimet voi myös lainata Haltiasta aukioloaikoina.

Jäsenedut

Veljekset Halonen Oy:n Itäkeskuksen ja Sellon myymälöissä Helsingin Seudun Lapinkävijät ovat saaneet jäsenalennusta. Tämän vuoden alusta alennusta ei enää myönnetä osastouudistusten vuoksi.

Sen sijaan uutena jäsenetuna tulemme saamaan alennusta Calazon verkkokaupasta, mutta etu ei ole vielä voimassa. Calazo julkaisee vedenpitäviä retkikarttoja ja retkikirjallisuutta. Yhdistyksen nettisivuille lapinkavijat.fi tulee tieto siitä, milloin jäsenetu astuu voimaan, ja miten sen saa. Asiasta tiedotetaan myös Facebookissa ja HSL:n sähköpostilistan jäsenille. Kannattaa siis ilmoittautua sähköpostilistalle ja seurata naamakirjaa.

Mian video Lapinkävijöistä

Marraskuun Nuku yö ulkona-tapah- tumassa hääräsi Mia Holopainen mukana, kuvasi osanottajien touhuja ja huuteli välillä ”Hei, odota, sano tuo uudelleen”. Videolle tallentui myös Nuuksion luontoa. Linkki videoon löytyy yhdistyksen nettisivuilta lapinkavijat.fi ja Facebook-ryhmästä.

RAIJA HENTMAN

Kirjoituskilpailun voittaja

Lapinkävijä-lehden 40-vuotisjuhla- vuoden kunniaksi järjestetty kirjoituskilpailu tuotti seitsemän tekstiä. Toiveena oli saada kuvauksia toiminnasta vuosien varrelta.

Tuomaristo *Leena Piispa, Markus Pyhälä* ja *Raija Hentman* nosti ensimmäiselle sijalle kirjoituksen Laestadiuksen unikko etsimässä, jonka oli kirjoittanut *Ari 'Juissi' Saarinen*. Muita kirjoituksia ei asetettu paremmuusjärjestykseen. Valitettavasti ansiokas ja kirjallisesti mietityin kirjoitus ei ollut kilpailun aihepiiristä ja sen pituuskin oli melkein kolme kertaa enimmäismerkkimäärä.

Toivotamme kuitenkin *Laura Finskal-*le parhaita onnea kirjoittajan taipa-
leella.

Ari Saarinen saa siis palkinnoksi Kukasmajan viikoksi käyttöönsä ha-
luamana ajankohtana (lukuun ot-
tamatta HSL:n omia tapahtumia).

Menneitä

**Helsingin Seudun Lapinkävijöillä on taas ollut monia mielenkiintoi-
sia tapahtumia. Tällaisia muistoja oli yhdellä mukana olleella. Tästä
jäit paitsi, ellet ollut mukana.**

Yö metsässä

"Selviänkö palettumatta kuoliaaksi,
jäättyköhän nenä?!" olivat ajatukse-
ni, kun ilmoittaudivin Lapinkävijöi-
den järjestämään Metsähotelli-tapah-
tumaan, jossa tarkoituksena viettää
yö teltassa 2.11 (!) Rakastan luontoa
ja oleilua metsässä ja minua kiehtoi
ajatus saada kokemus myös tähän
vuodenaikaan eräilystä. Sami innos-
tui asiasta myös ja kokosimme hal-
pismakuupussimme (joista toisesta
oli vetoketju rikki...) ja muut aloit-
televien eräilijöiden varusteamme
ja suuntasimme kohti tätä jännittä-
vää yötä. Naapurikin päivitteli aikei-
tamme, kun portaikossa törmäsimme
häneen: "Ette voi olla tosissanne, kar-
mea ilmakin, tähän jäädytte!"

Luonto ja metsä tarjosivat meil-
le parastaan alkumetreistä saakka,
niin kuin aina. Niin kauniita vihre-
än sävyjä, ihan kuin mini-Lappi, iha-
na ihana Nuuksio! Niissä maisemissa

Toinen viikko arvottiin, ja onni suo-
si *Hannele Lukkala*a. Voittajakirjoitus
löytyy sivulta 23. Toinen tässä leh-
dessä julkaistu kilpakirjoitus on Han-
nele Lukkalan ja koskee ensimmäis-
tä vaellusta Hammastunturissa. Se
alkaa sivulta 25.

ei marraskuun synkkyys tavoittanut
meitä. Mieli rauhoittui ja stressita-
so laski. Saunoimme Karjakaivolla ja
uimme. Miten ihanaa, jokaisen mar-
raskuun synkeyttä valittavan pitäisi
tulla metsään ja kokea tämä, luonto
on niin kaunis ja rauhoittava kaikkina
vuodenaikoina! Lammen vesi tuntui
raikkaalta, sinne pulahtaessa katosi-
vat viimeisetkin työstressin rippeet.

Pimeys yllätti meidät. Siis se miten
pimeää on kun ollaan keskellä met-
sää. Eipä olisi itselle tullut mieleen
ripustaa heijastimia puiden oksille,
nerokasta! Ilman noita heijastimia
ei olisi kyllä löytänyt yhtään mihin-
kään, vähiten sinne valmiiksi pysty-
tettyyn teltaan. Enpä ollut eläissäni
sellaisessa teltassa yöpynytkään, niin
laadukkaassa siis. Vaikka satoi vettä,
niin teltassa oli kuivaa ja hyvä olla.

Lapinkävijät olivat niin ystävälli-
siä, että lainasivat meille omia

makuupussejaan. Olisi ollut kuulemma melko kylmä yö sen makuupussin kanssa, jonka vetoketju oli rikki. Emmpä olleet koskaan ennen tämmöisissä laadukkaissa makuupusseissa nukkuneetkaan, näiden ansiosta yöpymisestä tulikin erittäin miellyttävä ja lämmin kokemus. Yhtä lämmintä kuin olisi nukkunut omassa sängyssä! Bonuksena vielä raikas ja helposti hengitettävä ilma ja rauhoittavat luonnon äänet. Tähän saakka olen palellut jopa kesällä makuupussissani eikä minulla ollut aavistustakaan miten lämmintä kunnollisessa pussissa voi olla. Tämä kokemus oli to-

si tärkeä ja hyvin oleellinen retkeilyn kannalta!

Meille opetettiin myös asioita, joista meillä ei ollut aavistustakaan aikaisemmin. Mm. se miten makuupussiin mennään (ensin juoksuspurtti, että on lämmin), mitä vaatetta jätetään päälle ja mihin riisutut vaatteet laitetaan. Ja miten makuupussi suljetaan.

Se yöstä vielä mainittakoon, että heräsin jopa siihen, että minulla on liian kuuma, uskomatonta! Yö marraskuussa teltassa meni siis mainiosti, en olisi ikinä uskonut, että se on niin miellyttävää kun on kunnolliset varusteet.

RAIJA HENTMAN

Heli Kiviniemi (vas.) ja Saara Loiste saivat sunnuntain kävelyretkellä kelpo saaliin, kuten naamasta näkyy.

Nenänpäälläkin oli lämmin!

Aamupalaksi lapinkävijät olivat keittäneet puuroa, ja ai että se maistui! Huomasin jo illan aikana, että eväitä on hyvä olla runsaasti!

Aamiaisen jälkeen lähdimme samoilemaan. Löysimme paljon suppiksia; se oli löytämisen riemua, ihan kuin taikaa! En keksi mitään rentouttavampaa kuin samoilu rauhoittavissa maisemissa sienä keräten. Yhtäkkiä päästä katosi kaikki muu, mieli oli täysin keskittynyt sienien bongaamiseen. Tätä olisi voinut jatkaa ikuisuuden!

Paluumatkalla tutkailin oloani.

Mieleni oli täysin rentoutunut. Tuntui samalta kuin parin viikon loman jälkeen, tai ehkä jopa vielä paremmalta! Metsä stressitason laskijana oli jälleen osoittanut tehonsa. Ja opin jotain arvokasta: Luonto ottaa avosylin vastaan retkeilijän kaikkina vuodenaikoina. Tarvitaan vaan asianmukaiset varusteet ja kunnioitusta ja nöyryyttä luontoa kohtaan. Ja jos eksyy niin: pysähdy, syö ja ajattele.

Tuli kova tarve palata metsään mahdollisimman pian.

Kiitos tästä kokemuksesta!

Heli Kiviniemi

SAKARI PALO

Yhdistyksen pikkujoulu Pukkisaaren rautakautisessa kauppakylässä

Puurotalkoot

Vuoden viimeiset talkoot keräsivät kaikkiaan kymmenen henkeä. Puuhastelua riitti sen verran, että ensin maistui hernesoppa ja kahvit, saunan jälkeen vielä Merja Sallisen herkulliseksi hauduttama riisipuuro. Sauna antaa edelleen yhtä hyvät löylyt kuin ennenkin, vaikka takkatupa on pois käytöstä. RH

Metsä otsalampun valossa

Tihkua ja lämpöasteita yli +7; ei nyt mikään tammikuun puolivälin toivesää. Oli erityisen positiivista, että kaikki yhdeksän ilmoittautunutta myös saapuivat Sipoonkorven kansallispuiston Tasakallion parkkipai-

kalle. Otsalamppurivistö näytti jonolta jättimäisiä kiiltomatoja metsän pimeydessä.

Alkumatkan entinen metsäpolku oli muuttunut metsäkoneen möyrimäksi kurakoksi, sillä yksityismaiden puolella rajaa oli tehty hakkuita. Valoton hetki keskellä metsää paljasti, ettei synkimmässäkään korvessa ole sähkipimeää. Stortträskin keittokatoksella loimotti jo iloinen tuli. Mies ja koira saivat seuraa makkaranpaiston ja evästelyn verran. Viimeisellä kilometrillä esteetöntä reittiä ei tarvinnut kierrellä lammikoita. Kiva päätös arki-illalle. RH

SAKARI PALO

Lähdössä Tasakallion parkkipaikalta

Ari Saarinen

Laestadiuksen unikkaa etsimässä

Vihdoin olimme perillä majesteettisen Pältsa-tunturin juurella. Parin päivän ylämäkivoittoinen taival Kilpisjärveltä oli takana. Njearrejohkan kahluupaikka oli leveä ja kivikkoinen, mutta vesi ulottui pahimmillaan vain polveen saakka. Kahluulahkeilla ylitys sujui helposti. Vastarannalle päästyämme pidimme kunnon tauon. Lapinvuokkoja ja sinirikkoja kukki joka puolella. Otimme suunnan itään ja aloimme nousta Pältsan pohjoisrinteelle

Jätimme rinkat näkyvälle paikalle ja lähdimme etsimään hyvää leiripaikkaa. Kotvasen kestänyt haeskelu tuotti tulosta: pienen tunturipuron partaalta löysimme kahdelle teltalle tasaiset nurmialustat. Tarkoituksemme oli yöpyä pari yötä samoilla sijoilla ja tutustua alueen kasveihin. Meitä oli neljä tunturifloorasta kiinnostunutta Lapinkävijää ja olimme saaneet selville että täältä oli mahdollisuus löytää harvinainen laestadiuksen unikka. Kyseinen kasvi on tunturiunikon alalaji ja sitä ei kasva Suomessa.

Taivas peittyi harmaaseen pilviverhoon ja niin leiri pystytettiin nopsaan. Saimme keitellä ja nauttia päivällisen kuitenkin poutasäässä ulkosalla. Meillä oli hyvä näkyvyys

kahlaamolle ja ruokaillessamme seurassimme kuinka kaksi vaeltajaa pitkään ja hartaasti tutki ylityspaikkaa.

Pahta-ailakki

Kerkesimme kiehauttaa kahvit ennen kuin he vihdoin uskaltautuivat ja pääsivät joesta yli.

Leirimme ympäristö viheriöi vehmaana, ja koska oli heinäkuun alkupuoli, niin kukkivia kasveja löytyi runsaasti. Suomessa erittäin harvinainen pahta-ailakki kukki töyrään reunalla parikymmentä metriä teltaltamme.

Vähitel-
len tihkusade muuttui kunnon ropinaksi ja niin saimme luontevan syyn siirtyä levolle. Lapinsirkku lauleli lyhyttä säettä lähitöllä.

Sade taukosi yöllä neljän aikoihin. Aamulla, kun puoli yhdeksän huiteilla kömmimme ulos teltoista, oli maisema peittynyt sankkaan sumupilveen. Aamiainen valmistettiin ja syötiin tihkusta huolimatta ulkona.

Pilvet roikkuivat sitkeästi alhaalla vaikka idän suunnasta puhalteli navakasti. Valmistelimme kävelyretkeä ylös ja teimme retkievät pikkureppuihin. Odottelimme sään selkenemistä teltoissa. Välillä aurinko pilkisti lupaavasti pilvien takaa, mutta kotvan päästä vihmoi taas vettä.

Puoleen päivään maltoimme odo-

tella, sitten päätimme lähteä unikkoja etsimään, vaikkei näkyvyys ollutkaan kehuttava. Emme päässeet kulkemaan kuin varttitunnin kun oli puettava sadevaatteet. Rinnettä oli helppo nousta viistoon. Sinirikko kukki runsaana. Harvakseltaan löysimme iturikkoja, pahtarikkoja ja lumirikkoja. Ylempänä kukki soma si-

Pälsan eli Laestadiuksen unikko

ninen kiirunankello.

Sää ei suosinut meitä: sade vain tuntui yltyvän. Vastaamme tuli leveä lumivyö. Heti ensi askelilla etummaisena kulkijana humpsahdin lumen läpi reittä myöden. Päätimme palata alas leiriin.

Sateen ropina loppui joskus puolen yön aikaan. Aamulla kahdeksalta oli edelleen pilvistä mutta aurinko pilkisteli ja koko ajan kirkastui enemmän ja enemmän. Aamiaisen ajaksi levittelimme kosteita varusteita ul-

kosalle kuivumaan lämpimässä kesätuulessa.

Laittelimme eväät ja lähdimme toivorikkaina unikkojahtiin. Nyt nousimme jyrkemmin ylämäkeen jotta välttäisimme lumivyöhykkeen. Pältsan ja Moskkugaisin välisen satulan korkeudella tasanteen reunalta löytyi täydessä kukassa kymmenkunta laestadiuksen unikkoa. Ihailimme ja valokuvasimme hyvän tovin noita sitruunankeltaisia kaunokaisia.

Ylempänä Pältsan rinteeltä löytyi lisää unikkoja. Paluumatkalla löytyi kaksi harvinaisuutta lisää: lapin alpiruusu ja korallijuuri. Tyytyväisinä palailimme hiljalleen alas leiriin.

Kesäyön aurinko lämmitti telttaa niin että neljän aikoihin piti avata ovi-
aukkoja tuuletukseen ja samoin makuupussin vetoketjua. Kahdeksalta saatoimme laitella aamiaista ihan

paitasillaan ja nauttia lapin kesästä.

Puoli kymmeneltä oli leiri purettu ja pakattu ja niin karavaani lähti paluumatkalle kohti Kilpisjärveä. Lämpötila nousi pariinkymmeneen asteeseen ja saimme matkaseuraksemme suuria hevospaarmoja. Pörriäisten vuoksi täytyi pitää tuulitakki päällä.

Taival taittui jouheasti koska rin-koista oli ruoka huvennut ja oltiin menossa alavammille maille. Vietimme viimeisen telttayön purolaaksossa viittapolun läheisyydessä.

Viimeinen päivä herättiin vesisaateeseen. Koska meillä oli tavoite ehtiä neljäksi Kolttaluoktasta lähtevään laivaan niin emme jääneet odottelemaan kelin paranemista vaan telttojen suojissa nautitun aamiaisen jälkeen lähdimme liikkeelle. Laivarantaan saavuimme juuri kun Mallalaivaa kiinnitettiin laiturin.

Hannele Lukkala

HAMMASTUNTURI 5.-12.9.1998

Helsingin Lapinkävijöiden retki Hammastunturiin 5.-12.9.1998 oli ensimmäinen vaellus, mihin olen osallistunut. Pääsin jälki-ilmoittautujana mukaan, koska samaan aikaan Saariselälle suunniteltu retki peruuntui ja yksin en ollut valmis lähtemään "keltanokkana".

Kotona jouduin lähtiessä karsi-
maan varusteitani 3 kg, kun en jak-

sanut nostaa lainarinkkaa edes selkääni. Vaakaakaan ei ollut, kävin naapurilta lainaamassa. Rinkka painoi lopulta noin 19 kg. Rautatieasemalle menin horjuen ja junaan mennessä olin aivan hiessä, en ollut ennen rinkan kanssa kulkenut. Konnarikin joutui avustamaan työntämällä minut ylös portaita. Yöjunalla menttiin, en muista minne, jatkoimme linja-au-

Hammasjärvi Hammastunturin alarinteeltä. tolla ja se jätti meidät tienvarteen. Siitä seikkailu alkoi.

Oppaana oli Kalevi Koski, joka auiliisti antoi neuvoja ensikertalaiselle. Olin tarkasti lukenut postitse saadut ohjeet välttämättömistä retkitarvikkeista. Kun ensimmäinen iltaruokan valmistamisen aika tuli, Trangia esiin, mutta, mutta... Tulitikut olin pakannut vesitiiviiseen muoviiin, siis vain tulitikut, tärkein puuttui: aski, siis tikkujen rasia! Ei ollut rikkiä millä olisi tikun saanut raapaistua ja veden keitettyä. Avuliaat kanssakulkijat kylä auttoivat ja sain omat retkiruokani tehtyä sen jälkeenkin, mutta kyllä siitä olen saanut jälkikäteenkin kuulla

ihan hauskana palautteena lapinkäviöitä tavatessani. Ainakin Anna-Maija ja Teppo jälkeenpäin on muistanut tapauksen. Edellä olevasta episodista oli se opetus, että ei ole tikut pelkättään matkassa vaan ne ovat omassa rasiassaan – ja tiiviisti muoviiin pakattuna, peräti 2 rasiaa. Mitäs tästä muuta sanoa voi kuin että oppia ikä kaikki!

Vaellusharrastus on vuodesta 1998 lähtien vienyt mennessään, se on mukavaa ja nykyisin selviän jo kevyemmälläkin kantamuksilla. Yksin en siltikään ole vielä valmis lähtemään erämaahan. Porukassa on mukava olla!

TIETOAIVI

Tietoaivi kertoo Sinulle mielenkiintoisista uutuuksista retkeilyvarusteissa, antaa vinkkejä retkikohteista, tiedottaa retkeilymaailman uutisista ja opastaa retkeilytaidoissa.

Lisälämpöä ja oleskelumukavuutta teltaan

Muutama kymmenen talvivaellusta on opettanut joitain asioita elämän tekemisestä mukavammaksi telttaillessa hiihtovaelluksella.

Avotunturissa tunnelitelta on turvallisin, sillä sen saa kovassakin tuulessa yksin pystyyn, kunhan on sisäistänyt toimintajärjestyksen. En-

RAIJA HENTMAN

Eteisen lumikuoppa ja -hylly tekevät teltassa toimimisesta mukavampaa.

simmäiseksi suksin tampataan teltalle riittävän iso ala kovaksi ja tasaiseksi. Alueen päällä ei pidä kävellä tai kontata, jottei tule monttuja.

Pystyttäminen

Pakkaa teltta aina niin, että päällimmäiseksi jää nukkumapää; silloin saat teltan tuulen puoleen tulevat kiinnitykset ankkuroitua ennen kuin koko käärö levähtää auki tuulen riepoteltavaksi. Tunnelitelttahan pitää aina pystyttää tuulen suuntaisesti, jotta se tuulettuu ja jotta kaaret kestävät tuulen riepotuksen. Yllätyksiä voi tulla, jos leiriytyessä on tyyntä ja ainahan tuulen suunta voi muuttua.

Suksia voi käyttää kiiloina, mutta sitten ei ole liikkumisvälineitä leirin ympäristössä. Ns. talvikiiilat ovat isommat kuin teltan mukana tulevat tavalliset kiiilat, joilla ei tee mitään hangessa. Noin puolimetriset tai pidemmät aurauskepin pätkät, puiset kapulat tai vaikkapa viemäriputkesta työstetyt kiiilat voi tehdä itse. Lumeesta riippuu, työnnetäänkö kiiilat hankkeen kuten tavallisesti, vai painetaan-ko vaakatasossa lumeen ja tampataan lunta päälle.

Lisämukavuutta

Jos teltassa on pidennetty eteinen eli absidi, eteisestä kaivetaan lunta pois, niin että voi sisäteltassa istuen pitää jalkoja lumikuopassa; mukavampi istuma-asento. Pitkän absidin viisto pää jätetään tavarahyllyksi. Istuinalusta jalkojen alla eristää lumes-

ta ja jalat pysyvät lämpimämpinä vaikkapa ruokaa valmistaessa.

Ohuempi tai paksumpi ”kokolatiamatto”, joka nousee jonkin verran sisäteltan reunoille, lisää oleskelumukavuutta. Silloin makuualustoilta sivuun liukunut jalka tai takapuoli ei ole heti kosketuksissa kylmän lumen kanssa. ”Kokolattiamatoksi” sopii esimerkiksi rakennustyömailla käytettävä routamatto tai jokin ohuempi eristävä materiaali.

Pari kolme kerrosta hallaharsoa sisäteltan ja ulkoteltan välissä parantaa teltan lämpimyyttä huimasti. Hallaharsoa ei laiteta sisäteltan viistoon päähän estämään tuulettumista. Tuntemani luontokuvaaja viettää päiväkausia mukavaa elämää näin eristetyssä teltassa, jota hän lämmitteää monipolttoainekeittimellä. Keittimen käyttöä sisäteltassa telttojen valmistajat eivät tietenkään suosittelle, ja se vaatiikin erityistä huolellisuutta ja järjestelmällisyyttä. Sisäteltan tuulettumisesta pidetään huolta jättämällä sisäteltan oviaukon vetoketju yläreunasta raolleen. Korvausilmaa pukkaa tuulenpuoleisesta tuuletusaukosta.

Nopeutta pystytykseen

Tunneliteltan pystyttämistä helpottaa lisää Laskuvarjojääkärikillan käyttämä vinkki. Kaarien muut, paitsi keskimäinen liitoskohta teipataan kiinni. Kun teltta puretaan, kaaret irrotetaan kaaritunnelin avoimen pään hahlosta ja jätetään kaaritunneleihin. Kaaret ja telttakangas taitetaan kahtia

ja kääritään pitkäksi pötköksi aloit-
taen absidin päästä. Rulla pakataan
päälimmäiseksi ahkion päälle. Näin
vältytään kaarien pujottamiselta, mi-
kä saattaa olla hankalaa tuulessa, kun
telttakangas lepattaa.

Teltoa kannattaa pystyttää myös
lounastauolla, jos sataa lunta tai tuu-
lee. Teltan sisällä ei ulkopuolella vin-
kuvasta viimasta tiedä mitään, ja olo
on oikein mukava, varsinkin kun
"kokolattiamatto" pitää alta tulevaa
kylmää loitolla.

Raija Hentman

Kirjareppu

**Kirjareppu kertoo uusista kartoista, karttasovelluksista sekä retkeili-
jää ja luonnonystävää kiinnostavista kirjoista, ja opastaa myös van-
hojen kirja-aarteiden äärelle. Miten milloinkin.**

Pitkä vaellus

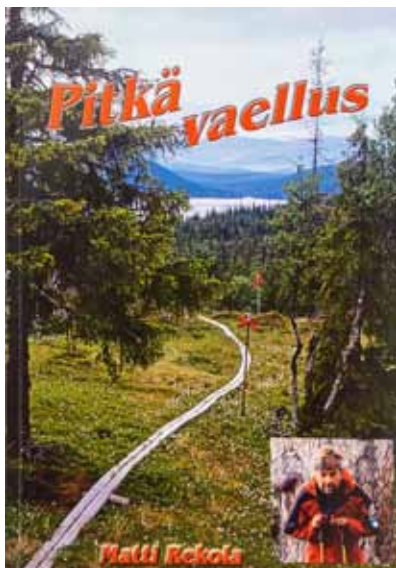
Matti Rekolan omakustanne kokoaa
aktiivisen retkeilijän harrastehistori-
aa 1960-luvulta 2000-luvulle. Rekola
löysi oman retkeilyporukkinsa Tun-
turiladun Tampereel-
la toimivasta Tuntu-
rikerho Kolbmasta.
Vuosien myötä hän-
nestä sukeutui aktii-
vi, joka veti kerholle
vaelluksia, piti esitel-
miä, osallistui talkoi-
siin, osallistui ja jär-
jesti Erävaelluksen
SM-kisoja ja toimi yh-
distyksessä eri tehtä-
vissä.

Mittavan vaellus-
listan alkuvuosien
retket tehtiin arki-
kampein, osin oma-
tekoisin varustein ja

nykyvaeltajan näkökulmasta surkein
kartoin. Niillä pär-
jättiin ja retkeilyin-
to vain kasvoi. Vuo-
sien myötä Rekolan
reviiri laajeni kauas-
kin Suomen Lapi-
ta; kiinnostavimmat
niistä, kuten esimer-
kiksi Kuolan Lappi,
Ruijan rannat ja tun-
turit, Keski-Euroo-
pan vuoret, Ural ja
Huippuvuoret, saa-
vat omat lukunsa kir-
jassa.

Pääosan haukkaa
vuonna 1999 toteu-
tettu pitkä vaellus

Kölivuoriston eli Skandien selkärunkaa myötäillen – onhan se ilman muuta Matti Rekolan retkeilyuran huipennus. 1.6. Ruotsin Sälenistä alkanut ja 6.9. Norjan Altaan päättynyt vaellus kesti 98 päivää, jonka aikana taittui 1750 kilometriä. Rekolalle se ei kuitenkaan ollut ensisijaisesti fyysinen suoritus, vaan elämysmatka. Retkeily on muutenkin ollut hänelle

mahdollisuus oppia asioita, kehittyä, nauttia luonnosta ja kokea yhteisöllisyyttä. Tätä laajaa kokemusta hän haluaa kirjassaankin jakaa.

Jos haluat jakaa nämä kokemukset, kirjan voi tilata Matti Rekolalta sähköpostitse osoitteesta rekommatti(at)gmail.com. Hinta on 25 € + postituskulut. RH

Rija Hentman

KYLLÄ LUONTO OPETTAA

Pari vuotta Helsingin Seudun Lapinkävijöiden jälkeen 1975 perustettiin Survival Kilta ry. Molemmat yhdistykset toimivat luonnossa, mutta sangen erilaisin eväin.

Survival tarkoittaa eloon- tai henkiinjäämistä. Killan järjestämällä Ulkoilun turvallisuuskursseilla (UT) opetellaan juuri niitä taitoja: miten saat nuotion palamaan, mitä syötävää löydät luonnosta, miten pyydystät kalaa tilapäisvälinein, miten yövyt ilman kämpän ja teltan suojaa, miten saat juomakelpoista vettä, miten kuljetat vähäiset varusteet ilman rinkkaa, ja monia muita taitoja, joiden avulla selviät tukalasta tilanteesta, johon kenties olet joutunut.

Viikon mittainen kurssi opettaa paljon myös oman kehon toiminnas-

ta kun energiaa saa niukasti, eikä ole vähäisintäkään toivoa että pitsalähetti löytäisi leiriin. Jollei vettä löydä helposti, myös liian niukka nesteytys vaikuttaa sekä ajatuksen juoksuun että toimintakykyyn. Ne ovat arvokkaita tietoja silloinkin, kun on vaelluksella, jolla sekä ruokaa että juomaa on mahdollista saada riittämiin, muttei nauti niitä tarpeeksi ja oikeaan aikaan. UT-kurssilla oppii myös asioita sekä ryhmässä että itsekseen toimimisesta.

UT-kurssin käytyään voi liittyä Survival Kiltaan ja polku on avoin osallistua yhdistyksen muihin koulutuksiin. Talviturvallisuuskurssi on luonteva – ja aika vaativa – jatko kesäkurssille. Kevät- ja syyseväissä opitaan käsittelemään kalaa, riistaa, luonnonkasveja ja sieniä ym. ja val-

Pettuliinaa eli kuoritun männyn jälsikerrosta irrotetaan.

mistamaan niistä nuotiolla ruokaa. Koulutuksissa opitaan samoja taitoja ja millä esi-isämme ovat selviytyneet vuosisatoja, vaikkapa petuntekoa.

Haastavaa ja mielenkiintoista.

Lisää tietoa killasta ja sen toiminnasta löytyy yhdistyksen kotisivuilta osoitteessa survivalkilta.fi.

SAAMENKIELEN MAASTOTERMEJÄ

Lapin topografikarttojen merkinnät kertovat paljon maastosta, sen muodoista, peitteisyydestä ja vesistöistä. Nykyisin maastokartoissa käytetään alkuperäisiä saamenkielisiä nimityksiä ja rinnalla suomenkielisiä, jotka ovat usein vääntyneet

alkuperäisistä nimistä suomalaisten suuhun paremmin sopivaan muotoon. Alla olevan listan maastoa kuvailevat sanat ovat pohjoissaamea ja lista on päätynyt käsiini ehkä joltain kurssilta.

Raija Hentman

ája	oja eli puro, lähdepuro
ávži	jyrkkäseinämäinen purolaakso, rotko
bahta	perä, perukka
bákti	pahta, vaaran jyrkkä kalliorinne
bohki	kapeikko vesien tai vaarojen välillä, salmi, laakso
borri	pieni mäki, kumpu, kasa, erityisesti kivinen
bovdna,	
bovnnahat	pounu, pounikko, usein märkä turvemätäsmä
buollán	palomaa, paloaukea
buolža	harju
čeabet	maankaula (esim. kahden tunturin välissä), kapeikko
čearru	laaja, tasainen ja karu vaara, kero
čielgi	selkä, selänne vaaran kupeessa, kasvaa varpuja tai koivua
čcoalbmi	salmi
čohkka	huippu, laki, teräväpäinen vaara
čorru	harju, harjanne
dievva	kumpare, pieni mäki, tieva
duottar	
duottarat (mon.)	tunturi; ylänköalue, jossa useita korkeita lakia
eana	maa
fielbmá	syvä suvanto (pikkujoessa), (pieni syvä) joki
gála	kahlaamo
gáldu	lähde, avanto, kaltio
gárggu	kari (järvessä)
gávva	poukama, (loiva) mutka (joessa)
gielas	(pitkä kapea) selänne, niemeke
geadgi	kivi, lohkare
geahči	kärki, nokka, pää
gieddi	kenttä, ruohoinen tasainen alue asumuksen ympärillä
gohpi	kuoppa tai kuoppamainen pieni laakso tai painauma; pienehkö pyöreä lahti
goatnjil	akanvirta syvässä kohdassa jokea, koste
gorsa	pienehkö syvä rotko, kapea kuru
gorža	putous, jyrkkä koski
guoika	koski
guolban	kangasmaa, nummi, kuolpuna
guotkku	kannas, muotka
gurra	kuru, jyrkkäseinämäinen laakso tai rotko
jávri	järvi

jeaggi	suo, jänkä
johka	joki
jargņa	(suuri) järvenselkä
juovva	rakkakivikko (rajatumpi kuin rašša)
láhku	laakio (tunturissa), laakea ylänkölaakso
lásismatala	pieni saari, luoto, silokallio (viettävä)
láttu	pieni lammikko, lätäkkö
leahki	avara tunturilaakso, jonka pohjalla on tavallisesti joki ja suoalueita, siellä voi olla puustoa

RAIJA HENTMAN

Skáidi eli kaira tarkoittaa kahden joen välistä maa-aluetta. Tässä Boijoskáidi Lemmenjoen kansallispuistossa; vasemmalla Lemmenjoen uoma, oikealla Vaijoen.

leakšá	todella vetinen suo, usein palsasuo, tunturilaaksossa
luohkká	mäki, rinne
luokta	lahti
luoppal	lampi, jonka läpi virtaa puro, lompola
maras	marasto, soiden tai vesistöjen ympäröimä kuiva maa-alue
mielli	(korkea) hiekkatörmä, mella

mohkki	mutka
muotki	kannas, taival (vesistöjen välillä)
nibba	vaarannipukka
niski	(joen, kosken) niska
njálbmi	(joen) suu
njárga	niemi
njunis	nenäke, vaaran nokka
njunni	vaaran nokka, (pienehkö) teräväpäinen (viisto) vaara
nuorri	pitkä, kapea, vuonomainen salmi
oaivi	pää, usein pyöreämuotoinen, eerillinen vaara
oaivvuš	joenniska, luusua
rášša	karu, somerikkoinen, korkea vaara, tunturi (vrt. juovva)
roavvi	joskus palanut vaara tai mäki
roggi	kuoppa, ahdas kapeikko
rohtu	ruto, tiheä usein kosteapohjainen pensaikkoalue
savu ~ savvon	suvanto
sátku	venevalkama
seaibbuš	pitkä loiva vaarannokka
sealgi	vaaran taus
skáidi	jokilaaksojen välinen maa-alue, kaira
skurču	(pieni) rotko, kuilu, kapea laakso, jyrkkärantainen kohta joessa
stohposadji	tupasija
suolu	saari
suorgi	(joen) haara
suotnju	suonsilmäkealue tai vetinen lähdesuo
vađđa	aukea, matala puuton vaara tunturissa; laakea kunnas; soinen laajahko aukea
várri	vaara, tunturi
veadji	pienehkö joki
vielti	tunturinrinne
vuohppi	(kapea) lahti, vuopaja
vuopmi	metsäinen laaja jokilaakso, vuoma
vuotna	vuono
vuovdi	metsä, puuta kasvava maasto, outa

Kotimaisten kielten keskuksen tietokannasta kaino.kotus.fi/algu/ > Saamelaiskielten etymologinen tietokanta voi tarkistaa saamenkielisten sanojen merkitykset.

Raija Hentman

NAALIEN MAILLA

Helags on Ruotsin korkein tunturi napapiirin eteläpuolella, Härjedalenin läänin pohjoisreunalla. Jämtlandin upeat tunturimaat aukeavat Helagsilta pohjoiseen. Mitkä hiihtomaastot!

Helagsin tunturiasema piilottelee ihan viime metreille saakka. Matka Ljungdalista, Kläppenin lähtöpistees-

Toinen reitti laskeutuu ensin Kesu-järven jälle, mutta lähtee sitten kapuamaan rinnettä, joka on välillä niin jyrkkä, että on viisainta kävellä ylös, jos kiskoo ahkiota. Tämä on myös moottorikelkkojen reitti, joten jälki kantaa. Kantavuuden kanssa ei ongelmia lounaaseen nousevalta reitilläkään, mutta syke nousee ja pohkeet huutavat apua. Pahimman nousun jälkeen puurajan tuntumassa reitiltä voi oikoa loivemmin ja tavoittaa uran taas myöhemmin. Tämä reitti palkitsee puurtajan pitkällä las-kulla ennen kuin molemmat reitit yhtyvät nelisen kilometriä ennen tunturiasemaa.

Raija Hentman

Helagsin tunturiasema.

tä ei ole tappavan pitkä, 12 kilometriä, mutta valitsee kumman reitin tahansa, kuljettavana on suurimmaksi osaksi ylämäkeä.

Helags, 1797 metriä

Helagsin köyryt hartiat nousevat muita tuntureita korkeammalle, itse asiassa korkeammalle kuin millään

Helagsin tunturimassivin laet peittää usein paksu pilvi ja kova tuuli nostattaa maapölyyn korkealle.

muulla tunturilla Ruotsissa napapiirin eteläpuolella. Sekin on syntynyt miljoonien vuosien takaisissa mullistuksissa, kun Pohjois-Amerikan laatta työntyi Fennoskandian laatan yli ja nostatti Skandien vuoriston. Helagsin massiivi on pääasiassa gneissia, seassa kiilleliusketta ja paikoin myös kalkkipitoista kallioperää.

Tunturiasemalta näkee jyrkän itäseinämän, jolla sinnittelee pieni jäätikkö. Se ei ole jääkauden jäänteitä, vaan syntynyt länsituulten suojan puolelle kasaamasta lumesta vuosituhansien kuluessa. Jäätikön arvel-

laan syntyneen noin 500 vuotta ennen ajanlaskun alkua ja se on vuoroin kasvanut, vuoroin kutistunut. Laajimmillaan jäätikkö on ollut 1700-luvulla sekä vuosina 1807 ja 1908.

Korkeimmalle tavoittelevat huiput muodostavat noin kahdeksan kilometriä kanttiinsa olevan jyrkkin rinteiden ja niihin yli tuhannessa metrissä työntyvien laaksojen monimuotoisen kuvion. Lounaispuolella laakso erottaa Prediktstolenin tylyt rinteet (1682 m) korkeimmista huipuista. Luoteeseen työntyy mutkikas kieleke, joka päättyy Ekorrdörre-

nin u-laaksoon, joka erottaa Helagsin hännät monilakisista ja vain vähän matalammista Sylarna-tuntureista.

Tunturiaseman pitkä historia

Ystävällisen vastaanottovirkailijan tarjoama mukillinen kuumaa mehua lämmittää mukavasti, kun se valuu vatsaan ja tekee perillä lämpimän pesän. Ihmisiä tulee ja menee, osa istuu oleskeluhuoneessa päivällisellä, osa tutkii pienen myymälän eines- ja retkeilyvarustevalikoimaa tai istuu vastaanottoaulassa hörppimässä teetä. Haluamme majoittua vanhimpaan rakennukseen, Gamla Östaniin.

Ensimmäinen kaksihuoneinen maja rakennettiin tunturivaeltajien vapaaseen käyttöön jo 1897. Reitti Ljungdalista Helagsille ja edelleen Sylarna-tuntureille merkittiin 1905 ja yksitoista vuotta myöhemmin pykättiin Gamla Östan. Kamiinan humina ja kynttilän valo tuntuvat kodikkaamilta kuin muiden tunturitupien sähkövalo. Sängyt ovat kolmessa kerroksessa, patjat, tyynyt ja peitot tuttua STF:n tyyliä. Kokkaamassa täytyy käydä uudempien majoitusrakennusten keittiössä.

Onhan täällä kuljettu poikki tuntureiden iät ajat. Tuossa muutama kilometrin päässä etelään karttaan on merkitty satoja vuosia vanha Pilgrimsleden, pyhiinvaellusreitti Nidarosin, nykyisen Trondheimin tuomiokirkkoon Norjan puolella. Oleskeluhuonetta kiertävän penkin

selkänojaan on kuvattu tuota reittiä. Niin, ja ne karoliinit...

Aina ei paista

Aamulla illan kylmä huju on yltnyt entistä kovemmaksi, ja se lennättää sakeasti lunta vaakatasossa, putsaa kovan pihahangen ja siirtää kinokset toisalle. Vastatuuleen ei voi katsoa, vaan pää kumarassa saa puskea kun käy oloaan helpottamassa.

Tällaista täällä on aika usein. Korkeat laet pyörittävät omaa pilvipeli-

Raija Hentman

Kova tuuli on pyyhkinyt irtolumet pois, jättäen poron jälkijonon koholle.

ään ja Norjan mereltä vihurit ottavat vauhtia. Aina voi lohduttautua sillä, että jollain puolella tunturia on tyynempää, saattaapa olla aurinkoistakin, vaikka tuulen alla tupruttaa.

Pahan ilman laannuttua reippaan näköistä väkeä rinkat selässä parveilee pihalla lähtöpuuhissa. Yhdet ovat lähdössä lounaaseen, Fältjägarstuganille, toiset luoteeseen Sylarnan tunturiasemalle tai Norjan puolelle Nedalin tuvalle, joku pohjoiseen Gåsenin tuville. Aika pitkät on matkat joka paikkaan. Me tyydymme laiskasti lykkimään muutaman kilometrin tunturin eteläpuolelle Prediktstolenin tuiman katseen alle. Täältä on kiva leiristä käydä tutkimassa lähimaisemia ennen kuin vaihtaa seuraavaan telttapaikkaan. Jyrkässä etelärinteessä oli leveä lumivyöryalue.

Illalla taivas on kirkas ja korkea kupolia kirjoavat tähdet. Ensimmäinen haukahdus saa terästämään kuuloaan – mikä se oli. Eksynyt koirako?

Naalien mailla

Haukahtelu, joskaan ei koiramainen, etenee kauemmas ja viimein vaimee. Naaleja – niiden on pakko olla naaleja. Noita pörröisiä pikku veijareita, joita entisaikojen naparetkeilijät kirosivat – kelpasihan niille kaikki pureskeltava nahkahihnoja myöten, mutta eritoten jäiseen erämaahan jumittuneiden tutkimusmatkailijoiden vähät ruoat.

Olihan naaleista tarinaa tunturiasemallakin isossa taulussa ja esit-

teessä, jossa kerrottiin, että tällä seudulla Pohjoismaissa vähälukuiseksi käynyt naalikanta on parhaissa voimissaan. Vuoden 2011 hyvä sopulivuosi oli kasvattanut kantaa, ja pesäkummuilla olivat telmineet isot pentueet.

Naalia myös elvytetään voimakain toimin sekä Ruotsin että Norjan puolella rajaa: kettukantaa on vähennetty ja paikoittain annetaan lisäruokintaa.

Aamulla pehmeillä lumilaikuilla on pienten tassujen jälkiä, mutta vi-

Raija Hentman

Naalin tassunjäljet kovalla lumella on havainto, josta kannattaa iloita.

laustakaan pörröturkista ei näe. Kannattaisi tulla kesällä, kun Helagsilta järjestetään naalisafareita.

Maastohan on mitä otollisinta naalien pesäkolojen kaivamiselle: tunturimassiivin rinteillä on moreenikumpare toisensa jälkeen, vieressä ja välissä. Luoteeseen työntyvä selänne on helppo ylittää Buorkan (1275 m) töppyrän etelä- tai pohjoispuolel-

ta, jollei halua kiertää Ekorrdörrenin kautta.

Handölan avara jokilaakso on yhtä pyöreälakista moreenikumpareikkoa. Tuuli ja tuisku ovat kuorruttaneet niiden pälviksi sulaneet laet uudelleen ohueen lumikuoreen. Lähempänä jokea kiertelevät niin kesäkuin talvireitti nyyppylöiden välissä. Näkyvyys on hyvä, mutta navakka tuuli nostaa Helagsin huipuille pak-

sun pöllypilven eikä tee mieli seisoskella.

Sitä mukavammalta tuntuu istua tunturiaseman saunan lauteilla ja antaa lämmön hiipiä kohmeisiin jäseniin. Sääkin on lauhtumassa ja Kläppeniin on enimmäkseen myötämaata. Sitten huomenna.

Artikkeli ilmestyi alun perin Latu & polku -lehden numerossa 1/2014.

Rinkan pohjalta

Rinkan pohjalle kertyy kaikenlaista, kuten tietoja kurseista, näyttelyistä ja esityksistä sekä muita kuin retkeilytietoja ja -taitoja karuttavia pikku-uutisia eritoten Lapista, luonnosta ja saamelaisista.

Reipas lapinkävijä, lue tämä.

Vanhuus tulla vajoo, nuoruus menee hajoo, ei tee mieli hyppyyn, kun posket käyvät ryppyyn. Annan vihreän vaelluspukuni pois pukupussista vanhenemasta.

Koko 38–40 ja maksaa hakemisen vaivan.

Soita 045 886 3885

Sirkka Sundström, 90 v.

VR antaa etuja

Säästölippu on VR:n edullisin lippu-tyyppi. Nyt siitä annetaan myös lisälennusta niin istuma- kuin makuupaikoille. Lapset saavat edullisesta säästölipusta 40 %, opiskelijat, varus- ja siviilipalvelusmiehet 30 % ja eläkeläiset 20 %. Säästölippuja on tarjolla sangen rajoitetusti, joten kannattaa liittyä Veturiin ja tarttua heti tarjouksiin, kun saat Veturin tiedotteen! RH

Lisärahoitusta Metsähallituksen Luontopalveluille

Luontopalvelujen perustyöhön suojelualueverkoston hoitoon tulee tälle vuodelle 7,5 miljoonan euron ja seuraavana vuonna 9,5 miljoonan euron korotus. Vuonna 2020 Luontopalvelujen perusrahoitus on 38,8 miljoonaa euroa.

”Perusrahoituksemme merkittävä ja pysyvä korotus on äärimmäisen tärkeää, jotta voimme suunnitelmallisesti ja pitkäjänteisesti kohdentaa elinympäristöjen parantamista tärkeimmille kohteille” sanoo Metsähallituksen Luontopalvelujohtaja Timo Tanninen. ”Kaikkia puutteita ei kuitenkaan ratkaista hetkessä. Hoitoomme vastuutettujen kohteiden määrä ja asiakasmäärät ovat kasvaneet, mutta rahoituskehys on ollut laskeva. Lähdemme liikkeelle todellakin pakkasen puolelta”, Tanninen toteaa.

Metsähallituksen Luontopalveluille osoitetaan ympäristöministeriön hallinnonalalta ensi vuodelle 19,2 miljoonaa euroa investointirahaa, ja samaa summaa ehdotetaan vuodelle 2021. Luontopalvelut suunnittelee rahoituksen kohdentamisen niin suojelutyöhön kuin retkeilypalveluihin yhdessä ohjaavien ministeriöiden kanssa. Suunnitelmat ovat pitkällä, mutta valmiita listoja ei vielä ole.

Metsähallitus on arvioinut luontokohteiden retkeilyrakenteiden korjausvelan 33 miljoonan suuruiseksi. Suunnitelluilla tulevaisuusinvestoinneilla (yht. 13 miljoonaa euroa vuo-

sille 2020–2021) luonnonsuojelualueiden, mm. kansallispuistojen korjausvelkaa saadaan kurottua kiinni, mutta ei kuitattua. Retkeilyinfran kehittämistoimien ohella osaa huonokuntoisista, vähällä käytöllä olevista retkeilypalveluista edelleen myös karsitaan.

Maa- ja metsätalousministeriöltä saadaan tulevaisuusinvestointirahoitusta 1 miljoonaa euroa joka vuosi 2020–2022. Tällä rahoituksella kunnotetaan retkeilyrakenteita valtion retkeilyalueilla ja Metsähallituksen monikäyttömetsissä olevilla virkistyskäyttökohteilla.

Metsähallituksen tiedote 19.12.19
RH

Suomineito 2020

Tuulentyttöjen kolmen hengen porukka hiihti vuonna 2017 viisi viikkoa yli Grönlannin. Tänä vuonna Tuulentyttöjen Jaana Vanhatalo ja Marjo Lindberg suksivat 1.2.–30.4. Virolahdelta Nuorgamiin. Saapa nähdä, kuinka alkumatkan on käynyt. Voit seurata vaelluksen edistymistä osoitteessa elamankipina.com/suomineito2020/. Jaana Vanhatalo on Survival Killan puheenjohtaja. RH

Vinkkejä lehdistä

Testeissä on hyvä lukea tarkasti mitä kaikkea testissä on huomioitu sekä perustelut testatuiden tuotteiden tuloksista. Jotkin asiat pätevät kaikkien käyttäjien kohdalla, mutta jos har-

kitsee omia hankintoja, pitää miettiä tarkkaan, mitkä asiat ovat itselle oleellisia.

Retki-lehden numerossa 10/2019 testattiin jalkineita, joilla pärjää kovissakin pakkasissa. Samassa numerossa on myös Erno Saukon ensimmäinen raportti vuoden mittaiselta vaellukseltaan. Seuraavassa numerossa 1/2020 on tulokset tunturisukseen testistä. Lehdessä on myös raportti ensimmäisestä hiihtovaelluksesta, jonka Merja Paakkanen teki Käsivarren tuntureille. Ehkä astetta kovempia haasteita kokivat reserviläiset, jotka hiihtivät Karoliinien kuolemanreitit 300 vuotta sotajoukkojen surkeasti päättyneen perääntymisen jälkeen Norjasta Ruotsin puolelle Jämtlantiin.

Erä-lehden numerossa 3/2020 Jorma Luhta, yksi Suomen luontokuvauksen huipuista, kertoo omista varusteistaan ja valinnoistaan. Viiden vuosikymmenen aikana on kertynyt myös melkoinen retkeilykokemus, sillä maastossa on kulunut pitkiä aikoja. RH

Survival killan ulkoilun turvallisuuskurssi (UT) 15. -23.8.2020

Vuoden 2020 Ulkoilun turvallisuuskurssi (yhdistetty teoria- ja maasto-osuus) järjestetään elokuussa Enontekiön Hetassa. Kurssilla käsitellään ulkoilun turvallisuusriskejä, niiltä suojautumista, sekä toimintaa henkiinjäämistilanteessa. Kurssi sopii ul-

koilusta ja luonnosta kiinnostuneille perusterveille ihmisille aloittelijasta konkariin. Ikäraja kurssille on 16 vuotta.

Kurssin suorittanut voidaan hyväksyä Survival killan jäseneksi. Jäseneksi hyväksymisen jälkeen voi osallistua killan muille kursseille ja muuhun toimintaan. Lisätietoja kurssista löytyy verkkosivuilta survivalkilta.fi.

Lisätietoja: Mika Kalakoski, kurssin johtaja (mika.kalakoski(at)gmail.com). RH

FINLAV Lumiturvallisuus 1-kurssi 07.03.2020

FINLAV Lumiturvallisuus 1 -kursilla opetellaan perustaidot ja tiedot turvallisempaan vapaalaskuun luonnonvaraisilla rinteillä. Kurssilla opitaan tunnistamaan lumivyörymaasto, saadaan työkaluja päätöksentekoon ja harjoitellaan miten toimia pelastustilanteessa. RB

FINLAV Lumiturvallisuus 2 -kurssi 18.03.-22.03.2020

Finlav lumiturvallisuus 2 koulutus (5pv) Vapaalaskijan syventävä jatkokurssi Yläksellä 18. - 22.3.2020 Tapah-tuman aloituspäivänä perehdytään vapaalasku- ja nousutekniikkaan ja lumiturvallisuuteen Yllästunturilla. Kaksi retkipäivää vietetään tuntureiden luonnontilaisilla rinteillä kiiveten mäet lihasvoimin ylös. RB

YLEISTÄ

Helsingin Seudun Lapinkävijät ry perustettiin vuonna 1973 edistämään erityisesti Helsingin seudulla Lapin matkailua ja retkeilyä. Jäsennyysmuodot ovat varsinaiset jäsenet, nuorisojäsenet ja kunniajäsenet.

Jäsenmäärä: 25.1.2020, 801 henkilöä ja lehden erillistilaajia, 6 kpl

Jäsenmaksut: vuodelle 2019 varsinaiset jäsenet 20 euroa ja nuorisojäsenet (alle 18 vuotiaat) 10 euroa

Jäsenasioiden hoitaja, sekä osoitteenmuutokset:
Sakari Palo, 040 530 9578
jasenasiat(at)lapinkavijat.fi,
Varahenkilöt: Kauko Hämäläinen ja Saara Loiste,
jasenasiat(at)lapinkavijat.fi

Pankkiyhteys:
Nordea FI18 2142 1800 0138 42
Ei jäsenmaksuja tälle tilille.

Viitteet:

Karjakaivon käyttömaksut	1999
Välinevuokrat	123
Kukasmajan käyttömaksut	1025
Goados-kodankäyttömaksut	1038

HALLITUS

Puheenjohtaja: Markus Pyhälä,
040 419 0967,
markus.pyhala(at)lapinkavijat.fi

Varapuheenjohtaja:
Raija Hentman, 0400 380 606,
raija.hentman(at)lapinkavijat.fi

Sihteeri: Sirkka Leppänen, 050 346 5876
sirkka.leppanen(at)lapinkavijat.fi

Jäsenet: Marina Koskelainen, Saara Loiste, Antti Pasanen, Kaisa Peuramäki, Ari Saarinen, Taina Tervoahartiala

Hallituksen sähköposti:
info(at)lapinkavijat.fi

TOIMIKUNNAT

Koulutustoimikunta: vetäjä
Saara Loiste, 040 565 6231,
koulutustk(at)lapinkavijat.fi,
jäsenet Ilpo Heikkinen, Risto Heinänen,
Raija Hentman, Erkki Holopainen, Aira Häkkinen, Joanna Kurki

Ohjelmatoimikunta: vetäjä
Marina Koskelainen, 0400 291 550,
ohjelmatk(at)lapinkavijat.fi,
jäsenet Annu Koistinen, Marja Luhtala,
Heli Rekiranta, Taina Tervoahartiala,
Ilona Vaara

Talkootoimikunta: vetäjä Kaisa Peuramäki, 050 353 7637,
talkootk(at)lapinkavijat.fi,
jäsenet Aino Auvoinen, Mikko Kanerva,
Sulo Laakso, Auli Martin,
Matti Miettinen, Jukka Severinkangas.

TOIMIKUNNAT

Tiedotustoimikunta: vetäjä *Soile Tas-
kinen*, tiedotustk(at)lapinkavijat.fi
jäsenet *Reijo Blomberg, Raija Hentman,
Raimo J. Kumpu, Sakari Palo*

Ulkoilutoimikunta: vetäjä
Juha Karsikas, 040 548 1250,
ulkoilutk(at)lapinkavijat.fi,
jäsenet *Sari Haarala, Jorma Nurmi,
Markus Pyhälä, Petri Rissanen, Taina
Ronkainen, Sari Vikström-Kivioja*

TOIMIHENKILÖT

Taloudenhoitaja: *Hellin Saarelainen*,
041 516 4331, (klo 17-20)
hellin.saarelainen(at)tilikirjaamo.fi

**Somevastaava (nettisivut, Face-
book, Instagram)**

Sirkka Leppänen, 050 346 5876,
sirkka.leppanen(at)lapinkavijat.fi
Varahenkilö: *Markus Pyhälä*

**Instagram-tilin ja FB-ryhmän
ylläpitäjä:** *Antti Pasanen*, 050 376
8590, some(at)lapinkavijat.fi

Karjakaivon majojen isäntä:

Ari Saarinen, 0400 620 595
karjakaivo(at)lapinkavijat.fi

Kukasjärven majojen isännät:

Uljas Pernu, Muottikuja 5 B 38, 00380
Helsinki, 040 592 7278

Markus Pyhälä, Suokatu 16 C 31,
05800, Hyvinkää, 040 419 0967

Sähköposti: kukas(at)lapinkavijat.fi

TIEDOTTAMINEN

Jäsenlehti: Lapinkävijä, ilmestyy nel-
jä kertaa vuodessa. Lehden erillis-
tilaus ei-jäsenille 10 euroa/vuosi.

Ilmoitukset:

1/1 sivu	200 €
1/2 sivua	110 €
1/4 sivua	60 €

Takakansi 125 mm x 170 mm

Neljstä peräkkäin julkaistusta sa-
masta ilmoituksesta peritään vain
kolmen ilmoituksen hinta. Alv. 0%.
Ilmoitusten tulee olla painovalmiita.

Lehden vastuu virheellisestä ilmoi-
tuksesta rajoittuu ilmoituksen hin-
taan. Mediakortti osoitteessa
www.lapinkavijat.fi

Sähköpostilista: Tervetuloa sähkö-
postilistalle. Sähköpostitse tiedotta-
minen täydentää tiedonjakelua La-
pinkävijä-lehden, HSL:n kotisivujen
ja Facebookin lisäksi. Listan jäsenille
tiedotetaan tulevista tapahtumista ja
mahdollisista ohjelmien muutoksista.

Jos sinulla on HSL:n tapahtumiin
liittyvää tiedotettavaa, jota ei ole
lehdessä tai internetsivuilla, ota
yhteyttä sähköpostilistaa hoitavaan
Sakari Paloon, 040 530 9578,
jasenasiat(at)lapinkavijat.fi.

Hänelle ilmoitaudutaan myös
sähköpostilistan jäseneksi. Listan
tietoja ei käytetä muuhun kuin
tällaiseen tiedottamiseen.

 NUUKSION MAJAT

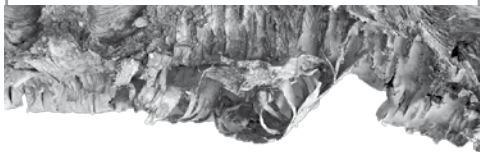
Karjakaivon majat sijaitsevat Nuukiossa noin kahden kilometrin päässä Suomen luontokeskus Haltiasta. Ylämajassa on laverit viidelle, kamiina ja kaasuliesi. Alamajassa on laverit kolmelle, kamiina, takka sekä sauna. Valoa antavat myrskylyhdyt ja kynttilät. Alamajan pihassa on kaivo, liiteri, laiturit sekä käymälä. Ylämajalle saa tuoda lemmikkieläimiä. Karjakai-voa ei voi varata omaan käyttöön.

Karjakaivon majaa ei voi varata tai vallata omaan käyttöön, uusien tulijoiden tulee tuntea itsensä tervetulleiksi. Pidä maja kokoajan siistinä, siivoa ja täytä puutelineet lähtiessäsi.

Henkilö, jolla ei ole avainta, saa oleskella majalla vain avaimenhaltijan seurassa ja vastuulla.

Majalla ei saa oleskella edes lievästi juopuneena.

Karjakaivon avaimen saat jäsenkorttia vastaan *Kari Rautiolta*, 0400 443 507, *Saara Kostamalta*, 040 840 0946 ja *Suomen luontokeskus Haltiasta*, 040 163 6200. Avain on palautettava heti käytön jälkeen hakupaikkaan. Karjakai-vo-vo käyttömaksut (saunominen ja/tai yöpyminen): aikuiset jäsenet 5 €, ei-jäsenet 8 €, lapset alle 16v. 2,50 €.

Avain luovutetaan vain HSL:n jäsenelle jäsenkorttia näyttämällä

Jäsenillä on mahdollisuus saada Karjakaivon avain jatkuvaan käyttöön 50 € panttia vastaan, kun jäsenyys on kestänyt vähintään kaksi vuotta. Pantti 50 € (maksetaan takaisin, kun avain palautetaan) ja toimitusmaksu 20 € (ei palauteta) maksetaan Nordean tilille FI18 2142 1800 0138 42 käyttäen viitettä 3573.

Avaintenhoitaja *Taina Tervahartia-la*, 050 554 4432, karjakaivo(at)lapinkavijat.fi, pitää rekisteriä avaimista. Ota yhteyttä Tainaan ennen maksun suorittamista. Avain lähetetään postitse, kun maksu on kirjautunut tilille. Panttisummaa ei makseta takaisin, jos avain katoaa. Uudesta avaimesta peritään uusi panttimaksu, muttei toimitusmaksua. Hallitus pidättää oikeuden olla luovuttamatta avainta henkilölle erityisistä syistä.

LAPIN MAJAT

Kukasmaja sijaitsee Kittilän Kukasjärvellä. Tuvassa on laverit patjoineen kymmenelle hengelle, kamiina- ja takkauunilämmitys, uunillinen kaasuliesi, ei sähköä. Tuo mukana wc-paperit, kynttilät ja astianpesuaine. Käyttömaksut 9 €/vrk, lapset alle 16 vuotta 5 €/vrk, koko majan vuokraus 40 €/vrk, 250 €/viikko. Lisämaksu ei-jäsenille 6 €/hlö/vrk. Erillinen sauna on yhteinen Goados-kodan kanssa, samoin kalastuslupa, verkot ja katiska.

Goados-kota sijaitsee samassa pihapiirissä. Majoitustilaa lavereilla kahdelle hengelle, lisäpatja yhdelle, kamiinalämmitys, ei sähköä. Käyttömaksut 5 €/vrk, lapset alle 16 vuotta 3 €/hlö/vrk, koko kodan vuokraus 15 €/vrk, 100 €/vko. Lisämaksu ei-jäsenille 5 €/hlö/vrk. Erillinen saunarakennus. Majan ja kodan varaukset: *Markus Pyhälä*, 040 419 0967, kukas(at)lapinkavijat.fi
Tarkemmat varaustiedot
www.lapinkavijat.fi

KULKU RETKEILYTUKIKOHTIIN

Karjakaivolle pääsee bussilla 245, 245 K Espoon keskuksesta (C-vyöhyke). Bussin lähtölaituri on Espoon asemalla radan vieressä Helsingistä tultaessa oikealla puolella. Nuuksiossa jäädyään pois joko Meerlammen pysäkillä (E6948) tai Haltian pysäkillä (E6938). Meerlammen pysäkillä noin 100 m eteenpäin mäen päältä lähtee oikealle puomilla suljettu yksityistie, jota vastapäätä on Nuuksiontie 66. Tie vie noin puoliväliin, loppumatkan voi kävellä joko hiekkatietä tai kallioiden yli kulkevaa polkua. Ota mukaan kartta ja kompassi, jos reitti ei ole ennestään tuttu. Puomilta on noin 1,2 km ylämajalle, Haltias-ta on pitempi matka.

Kukasjärvelle kuljetaan sulanveden aikaan Aakenuksen Pyhäjärven parkkipaikalta kävellen polkua ja pitkoksia noin 3 km tai soutuveneellä Kukasjärven rannasta. Tie Pyhäjärvelle aurataan maaliskuun alussa. Aakenuksen Pyhäjärven rantaan voi tilata taksin: esim. Kittilän Taksiautoilijat ry, puh. 0200 99800, levintaksi.com tai Ylläs-Kolari Taksit, puh. 0200 71800, yllaksentaksit.fi. Parkkipaikan osoite on Pyhäjärventie 500. Äkäslompolo-Kittilä -tien varrella oleva Tulivuori-puiston parkkipaikka ei ole talvisin auki. Parkkipaikalle voi jättää auton, mutta auton saaminen pois tieltä vaatii lapiotöitä. Tulivuori-puistosta Kukasjärvelle on 3,2 km

Jäsenedut saa vain jäsenkortin esittäen

Scandinavian Outdoor 10%, Forum Helsinki sekä Tammisto Vantaa, www.scandinavianoutdoor.fi

Kilpisjärven retkeilykeskus, 10% majoituksesta, www.kilpisjarvenretkeilykeskus.fi

Hotelli Hetan majatalo 10% normaalihinnoista, 5% alennushinnoista, www.hetan-majatalo.fi

Ankarat Avotunturit 15 % verkko-kaupan tuotteista (ei elektroniikasta ja keitinlaatikosta), www.avotunturit.fi. Pyydä alennuskoodi ja ohjeet osoitteesta, [jasenasiat\(at\)lapinkavijat.fi](mailto:jasenasiat(at)lapinkavijat.fi)

Retki -lehti uusi 6 numeron tilaus 35 € (norm.50 €) ja jo tilatusta lehdestä 5 € alennus. Lähetä tietosi Raija Hentmannille, [raija.hentman\(at\)lapinkavijat.fi](mailto:raija.hentman(at)lapinkavijat.fi)

Karttakeskuksen kartoista ja kirjoista 10-15%. Katso ohjeet, Lapinkavijat.fi> Jäsenedut

HSL:n jäsenet voivat osallistua näiden järjestäjien retkille jäsenhinnoin

Tunturikerho Kavtsi: Tunturikerho Kavtsin ja HSL:n yhteistapahtumista on tiedot toimintasivuilla. Tunturiladun ja Kavtsin toimintaan voi tutustua tarkemmin osoitteessa www.tunturilatu.fi/kavtsi tai ottaen yhteyttä Annu Koistiseen, puh. 050 326 6960 tai [annu.koistinen\(at\)iki.fi](mailto:annu.koistinen(at)iki.fi)

Lapinkävijät Kiehiset: www.kiehiset.fi, Hannu Pohjolainen, 050 355 5052, [hannupohjolainen\(at\)luukku.com](mailto:hannupohjolainen(at)luukku.com)

Lapinkävijät Owla: www.tunturilatu.fi/owla, Hannu Liljamo, 044 322 3646, [hannu.liljamo\(at\)gmail.com](mailto:hannu.liljamo(at)gmail.com)

Järvenpään retkeilijät ry: www.jarvenpaanretkeilijat.com, Mikko Järvinen, 040 844 5295

Haluatko liittyä jäseneksi

www.lapinkavijat.fi>Jäseneksikö ?>Liittymislomake

Tai ota yhteys:
[jasenasiat\(at\)lapinkavijat.fi](mailto:jasenasiat(at)lapinkavijat.fi)

WGS84
N60, 17, 908', E24, 35, 089'

Karjakaivon alamaja

KKJ: P=6689898, I=3366653

Karjakaivon ylämaja

WGS84
N67. 42.709', E24.19.819'

Kukasmaja

KKJ: P=751315, I=338705

Goados-kota

Välinevuokraus
Rinkkoja Keittimiä Ahkioita Teltoja
Vuokrausvastaava: Juha Jahkola, 040 553 6350

[varustevuokraus\(at\)lapinkavijat.fi](mailto:varustevuokraus(at)lapinkavijat.fi)

Yhdistyksen jäsenille normaalihintaan ja ei-jäsenille korotettuun hintaan.
Tarkemmat tiedot verkkosivuilla www.lapinkavijat.fi

Posti Green

Tule kokemaan erämaan rauhaa
Aakenuksen syliin

Kukasjärvelle

Jäsen, varaa itsellesi
Goados tai Kukasmaja
taikka molemmat

Ota yhteyttä *Markus Pyhälä*, 040 419 0967